

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **16. června 2021** v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Michaela Vrtka, PhD. a přísedících Josefa Marka a Mgr. Pavla Neumana,

takto:

Obžalovaný

P.C., nar. XXXXX v XXXXX, okr. XXXXX, vedoucí organizační složky XXXXX., organizační složka, se sídlem v XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, trvale bytem v XXXXX, XXXXX,

se podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťuje obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno, ze dne 21. 10. 2016, sp. zn. 3 VZV 9/2015, pro skutek spočívající v tom, že

Obžalovaný P.C.

a)

za zdaňovací období 1. kvartálu roku 2010

dne 29. 4. 2010 bylo jménem společnosti XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, zastoupené obžalovaným P.C. jakožto předsedou představenstva, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 1. kvartálu roku 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, od společnosti XXXXX, XXXXX,

IČ XXXXX), přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, zastoupenou obžalovaným P.C., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 48.275 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, deklarované práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu výši nejméně **35.120 Kč** za zdaňovací období 1. kvartálu roku 2010,

Obžalovaný P.C., společně s již pravomocně odsouzeným O.T.

b)

za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010

dne 9. 5. 2011 bylo jménem společnosti XXXXX, Brno, IČ XXXXX, zastoupené obžalovaným P.C. jakožto předsedou představenstva, podáno příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, od společnosti XXXXX, s.r.o., Praha, IČ XXXXX), kdy tyto faktury vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti XXXXX, s.r.o., XXXXX, IČ XXXXX, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, zastoupenou obžalovaným P.C., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 7.449.319 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost XXXXX, s.r.o., XXXXX, IČ XXXXX, deklarované práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu ve výši nejméně **7.431.888 Kč** za zdaňovací období 3. kvartálu roku 2010,

c)

za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2010

dne 9. 5. 2011 bylo jménem společnosti XXXXX, Brno, IČ XXXXX, zastoupené obžalovaným P.C. jakožto předsedou představenstva, podáno dodatečné příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2010, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, od společnosti XXXXX, s.r.o., XXXXX, IČ XXXXX), kdy tyto vyhotovil či nechal vyhotovit obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti XXXXX, s.r.o., XXXXX, IČ XXXXX, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, zastoupenou obžalovaným P.C., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 7.449.319 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost XXXXX, s.r.o., Praha, IČ XXXXX, deklarované práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním způsobili České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu ve výši nejméně **287.618 Kč** za zdaňovací období 4. kvartálu roku 2010,

d)

za zdaňovací období 2. kvartálu roku 2011

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

dne 22. 7. 2011 bylo jménem společnosti XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, zastoupené obžalovaným P.C. jakožto předsedou představenstva, podáno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 2. kvartálu roku 2011, do kterého byly, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zahrnuty níže uvedené fiktivní faktury na vstupu (pro společnost XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, od společnosti XXXXX, s.r.o., XXXXX, IČ XXXXX), kdy tyto vyhotovil obžalovaný O.T. jakožto jednatel společnosti XXXXX, s.r.o., Praha, IČ XXXXX, přičemž na základě těchto fiktivních faktur byl společností XXXXX, Brno, IČ XXXXX, zastoupenou obžalovaným P.C., nárokován nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 53.752.530 Kč, a to při vědomí, že se fakturované stavební práce neuskutečnily, neboť společnost XXXXX, s.r.o., XXXXX, IČ XXXXX, deklarované práce na výstavbě fotovoltaické elektrárny Klenovka nevykonávala, a tímto jednáním se oba obžalovaní pokusili způsobit České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu ve výši nejméně **53.752.530 Kč** za zdaňovací období druhého kvartálu 2011, když však tato částka nebyla příslušnými orgány vyplacena.

Obžalovaní C. a T. shora uvedeným jednáním způsobili prostřednictvím společnosti XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územním pracovištěm Brno III. se sídlem v Brně, Šumavská 31 (dříve Finanční úřad Brno III.), škodu ve výši nejméně **61.507.156 Kč** dílem jako škodu faktickou, dílem jako škodu, k níž jejich jednání směřovalo, z toho obžalovanému P.C. je v souvislosti s jednáním pod body 4. a) – 4. d) přičítána škoda ve výši nejméně **61.507.156 Kč**, a obžalovanému O. T. je v souvislosti s jednáním pod body 4. b) – 4. d) přičítána škoda ve výši nejméně **61.472.036 Kč**.

Rekapitulace vyloučených faktur znalcem - vstup:

Tabulka č.15

2010		vstup					
období		základ	DPH (20%)	celkem	číslo	akce	
31.03.2010	př.str.260	175 600	35 120	210 720	10010005	FVE Klenovka	XXXXXX
Celkem 1.Q 2010		175 600	35 120	210 720			
31.5.2010	př.str.363	1 354 020	270 804	1 624 824	1001051	FVE Klenovka	XXXXXX
30.6.2010	př.str.362	6 324 320	1 264 864	7 589 184	1001054	FVE Klenovka	XXXXXX
31.7.2010	př.str.361	8 764 630	1 752 926	10 517 556	1001057	FVE Klenovka	XXXXXX
31.8.2010	př.str.360	7 085 200	1 417 040	8 502 240	1001061	FVE Klenovka	XXXXXX
31.8.2010	př.str.359	5 371 240	1 074 248	6 445 488	1001062	FVE Klenovka	XXXXXX
30.9.2010	př.str.358	8 260 030	1 652 006	9 912 036	1001067	FVE Klenovka	XXXXXX
Celkem 3.Q 2010		37 159 440	7 431 888	45 012 768			
01.10.2010	př.str.369	10 900 400	2 180 080	13 080 480	1001066	FVE Klenovka	XXXXXX
29.10.2010	př.str.367	17 684 724	3 536 945	21 221 669	1001073	FVE Klenovka	XXXXXX
30.11.2010	př.str.366	12 342 820	2 468 564	14 811 384	1001075	FVE Klenovka	XXXXXX
30.12.2010	př.str.365	16 385 163	3 277 033	19 662 196	1001077	FVE Klenovka	XXXXXX

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Celkem 4.Q 2010		57 313 107	11 462 622	68 775 729			
16.4.2011	př.str.372	297 262 652	59 452 530	356 715 182	1101010	FVE Klenovka	XXXXXX s.r.o.
Celkem 2.Q 2011		297 262 652	59 452 530	356 715 182			

Rekapitulace vyloučených faktur znalcem - výstup:

Tabulka č.16

2010	výstup					
období	základ	DPH (20%)	celkem	číslo	akce	
29.10.2010	55 875 020	11 175 004	67 050 024	20101001	FVE Klenovka	XXXXXX s.r.o.
Celkem 4.Q 2010	55 875 020	11 175 004	67 050 024		FVE Klenovka	XXXXXX s.r.o.
30.4.2011	28 500 000	5 700 000	34 200 000	770101	FVE Klenovka	XXXXXX
Celkem 2.Q 2010	28 500 000	5 700 000	34 200 000		FVE Klenovka	XXXXXX s.r.o.

Celkové odpočty DPH za období 2010 – 2011 vyloučené znalcem:

Tabulka č.17

zdaňovací období	tabulka č.26,27	daňová povinnost-znalec	tabulka č.28		odpočet(-)	poznámka
			základ	DPH výstup		
2010-2011	základ	DPH VSTUP	základ	DPH výstup		
1.Q 2010	175 600	35 120	0	0	-35 120	př.str. 355
2.Q 2010	0	0	0	0		
3.Q 2010	37 159 440	7 431 888	0	0	-7 431 888	
4.Q 2010	57 313 107	11 462 622	55 875 020	11 175 004	-287 618	
1.Q 2011	0	0	0	0		
2.Q 2011	297 262 652	59 452 530	28 500 000	5 700 000	-53 752 530	
3.Q 2011	0	0	0	0		
4.Q 2011	0	0	0	0		
Celkem	391 910 799	78 382 160	84 375 020	16 875 004	-61 507 156	

v čemž bylo obžalobou spatřováno spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Odůvodnění:

1. Obžaloba státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno ze dne 7.11.2016 č.j. 3 VZV 9/2015-249, kladla obžalovaným O. T., P.Š., P.C., P.J., V.T. a T.H. za vinu, že obžalovaný O.T. jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o. (dále jen XXXXX) a jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o. (dále jen XXXXX), obžalovaný V.T. jako jednatel společnosti XXXXX spol. s r.o. (dále jen XXXXX), jako předseda představenstva společnosti XXXXX (dále jen XXXXX) a jednající také na základě plné moci od P.Š. a následně jako jednatel společnosti XXXXX s.r.o. (dále jen XXXXX), obžalovaný P.Š. jako jednatel společnosti XXXXX, obžalovaný P.C. jako předseda představenstva společnosti XXXXX (dále jen XXXXX), obžalovaný T.H. jako jednatel společnosti XXXXX, po změně firmy na XXXXX s.r.o., později XXXXX s.r.o., nyní XXXXX s.r.o. (dále jen XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX), obžalovaný P.J. jako jednatel společnosti Evropská stavební společnost s.r.o. (dále jen ESS), v době nejméně od 28.2.2009 do 31.12.2012 vyhotovili či nechali vyhotovit fiktivní daňové doklady, na základě kterých si v řetězci společností, za něž byli oprávněni jednat, vzájemně fakturovali stavební práce, a to na akcích – Bytový soubor Slatina (dále jen Slatina), Rekonstrukce domova důchodců Znojmo (dále jen Domov důchodců Znojmo), Fotovoltaická elektrárna (dále FVE) Bystrice pod Hostýnem (dále jen Bystrice), Klenovka, Moravský Vyškov – Břeclav (dále jen Moravský Vyškov), Výstavba provozního objektu – Pardubice, J. Potůčka (dále jen Pardubice), Mysletice a Cholupice, které ve skutečnosti nebyly nikdy provedeny, ale přesto tyto faktury byly zahrnuty do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty a následně obžalovanými neoprávněně uplatněny u místně příslušných finančních úřadů nadměrné odpočty daně z přidané hodnoty v celkové výši nejméně 159 117 309 Kč. Obžaloba pak detailně rozvedla dané jednání jednotlivých obžalovaných vzhledem k jednotlivým podnikatelským subjektům, za které obžalovaní jednali, zdaňovacím obdobím, jakož i akcím, ve vztahu k nimž byly vyhotovovány fiktivní faktury, jež byly zahrnuty na vstupu a výstupu a na jejichž základě byl nárokován obžalovanými nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty.
2. Ve vztahu k obžalovanému P.C. bylo tomuto bodě 4 obžaloby [v bodech 4b) – 4d) též obžalovanému O. T.] kladeno za vinu, že ve zdaňovacím období prvního kvartálu 2010 až druhého kvartálu 2011 bylo jménem společnosti XXXXX podáno přiznání k DPH, do něhož byly zahrnuty fiktivní faktury a na jejich základě nárokován nadměrný odpočet s vědomím, že na akci FVE Klenovka nebyly vykonány deklarované práce ze strany společnosti XXXXX a XXXXX a tímto jednáním byla způsobena České republice zastoupené Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno III., škoda nejméně 61 507 156 Kč (obžalovaný C.) resp. 61 472 036 Kč (obžalovaný T.), kdy dílem se jednalo o škodu faktickou a dílem škodu, k níž jejich jednání směřovalo, a to ve výši nejméně 53 752 530 Kč, kdy tato nebyla příslušnými orgány vyplacena.
3. Krajský soud v Brně po provedeném dokazování vyhlásil v trestní věci dne 11. 1. 2018 rozsudek č. j. 39 T 3/2016-3974, kterým uznal všechny obžalované vinnými v rozsahu podané obžaloby, tedy v případě P.C., spácháním zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (bod 4d předmětného rozsudku) a uložil mu podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl jmenovaný zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku, byl obžalovanému též uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 let.
4. Předmětné rozhodnutí nalézacího soudu však nenabýlo právní moci z důvodu odvolání obžalovaných, o kterém Vrchní soud v Olomouci rozhodl rozsudkem č. j. 3 To 92/2018-4379 ze dne 25. 9. 2019, kdy v případě P.C. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

5. V odůvodnění svého rozhodnutí nalézací soud sice konstatoval, že soud I. stupně nepochybil při úvahách o vině obžalovaného, pakliže hodnotil jeho působení ve funkci statutárního orgánu v kritické době, zohlednil jeho mnohaletou podnikatelskou praxi a špatné zkušenosti s dřívějšími spolupracovníky, ani skutečnost, že v rámci jednání na finančních úřadech postupoval podle instrukcí spoluobžalovaného O.T.. Tyto skutečnosti však při posuzování trestní odpovědnosti obžalovaného mohou mít pouze podpůrný význam, přesto pro nalézací soud sehrály při vyslovení závěru o vině obžalovaného určující roli. Nebyly přitom zohledněny významné důkazy, které vzbuzují podstatné pochybnosti, zda se obžalovaný mohl dopustit konkrétní trestné činnosti. Odvolací soud v tomto směru poukázal zejména na výpověď spolupracujícího obžalovaného V.T., jehož výpověď, podle nalézacího soudu, obžalovaného C. usvědčuje, ačkoliv T. ve vztahu k obžalovanému C. vypovídal vždy způsobem, který lze jen velmi obtížně vykládat, že posledně jmenovaného z trestné činnosti usvědčuje. Podle odvolacího soudu platí spíše opak, neboť T. vyslovil domněnku, že obžalovaný C. byl zneužit O.T., který obžalovanému materiály k podpisu podsunul. Ve svých výpovědích, ať již v přípravném řízení či v řízení před soudem, obžalovaný T. opakovaně uvedl, že obžalovaný C. o trestné činnosti moc nevěděl, pakliže mu toto neřekl O.T., přičemž sám T. obžalovanému C. nesdělil, že by docházelo k fiktivním fakturám. Naopak s C. měli kdysi rozpracovanou FVE Klenovku, řeč byla o tom, že by ji mohli dodělat a C. se mohl domnívat o realitě takového postupu.
6. Odvolací soud rovněž poukázal na výpověď obžalovaného O.T. a vyslovil své výhrady k jejímu hodnocení nalézacím soudem. Obžalovaný T. totiž uvedl, že T. se domluvil se S., že potřebují další firmu, přičemž T. navrhl společnost XXXXX, jejímž statutárním zástupcem byl C.. Čekalo se, až C. přijde z nemocnice a domluvili se, jak to bude fungovat, přičemž vše si měl řídit T.. T. pak měl C. vozit k podpisu smlouvy a protokoly.
7. Konečně z vyjádření výše uvedených osob vyplynulo, že schůzek ve školícím středisku se měl účastnit za přítomnosti obžalovaného C. též svědek J. S., avšak tuto skutečnost při výslechu J. S. soud nikterak neřešil.
8. S ohledem na výše uvedené proto odvolací soud dospěl k názoru, že nelze zodpovědně posoudit, zda byl obžalovaný C. informován o tom, že se činnost na předmětných projektech bude vykazovat pouze fiktivně a zda byl informován alespoň v takovém rozsahu, ze kterého by si daný závěr mohl dovodit.
9. Nalézací soud též podle zrušujícího rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci nevěnoval náležitou pozornost tvrzení obžalovaného, že na sporných dokumentech se vůbec nenachází jeho pravý podpis, resp. se nejedná o originál podpisu, ale tento byl na materiály naskenován bez jeho vědomí. V neposlední řadě obžalovaný C. trpěl podstatnými zdravotními potížemi, a ačkoliv si odvolací soud je vědom, že podle ustálené rozhodovací praxe, jestliže fyzická osoba v postavení statutárního orgánu i přes zdravotní potíže vykonává svou funkci, ve které se dopustí protiprávního činu, nemůže se bez dalšího zprostit své trestní odpovědnosti z důvodů, že jí zdravotní stav bránil vykonávat činnost spojenou s vedením společnosti, je i tak nezbytné, aby se nalézací soud danou problematikou zabíral.
10. Konečně diskutabilní závěr byl vysloven ve vztahu k hodnocení subjektivní stránky jednání obžalovaného C., kterou nalézací soud shledal v podobě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Závěry, že obžalovaný vykonával faktickou činnost ve své společnosti a věděl o aktivitách, resp. přímo se na nich podílel, prozatím nemají oporu v dosud provedených důkazech.
11. Pro konstatovaná pochybení proto odvolací soud uložil soudu I. stupně, aby opakovaně vyslechl spoluobžalované O.T. a V.T., stejně jako svědka J.S. a v případě rozporů tyto konfrontoval. Současně bylo uloženo zabývat se okolnostmi, za kterých na předmětných dokumentech očitly

podpisy, které obžalovaný C. označuje za naskenované a rovněž věnovat pozornost subjektivní stránce činu.

12. Nalézací soud v rámci nového projednání věci tedy postupoval dle pokynů odvolacího soudu, jehož závěry je vázán a po provedeném dokazování dospěl k následujícímu posouzení věci. Již na tomto místě soud poukazuje na skutečnost, že určité pasáže odůvodnění tohoto rozsudku budou, pro nezměněné okolnosti případu převzaty z předchozího rozhodnutí ze dne 11. 1. 2018 č. j. 39 T 3/2016-3974, stejně jako je respektován stav, kdy zbývající spoluobžalovaní – tedy O.T., V.T., P.Š., T.H. a P.J. – již byli pravomocně uznáni vinnými danou trestnou činností. Nalézací soud se tak nyní zaměřuje na jednání, jež bylo P.C. kladeno obžalobou (částečně společně s O.T.) v bodě 4 (projekt FVE Klenovka), byť současně zdůrazňuje, že pro jeho určitou provázanost s jednáním ostatních obžalovaných, bude na místě věnovat pozornost také jejich zapojení.
13. Obžalovaný P.C. u hlavního líčení vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č.l. 452-466) a dále doplnil následující (č.l. 3387-3394). Potvrdil, že v roce 2008 se seznámil s V.T. a rozhodli se podnikat v oblasti fotovoltaiky. K tomuto zakoupili již připravené akciové společnosti XXXXX a XXXXX. XXXXX byla zpočátku pouze tzv. papírovou společností bez vykonávání jakékoliv činnosti, kterou prováděla XXXXX. V obou společnostech figuroval na pozici předsedy představenstva. V průběhu roku 2009 však obžalovaný zjistil, že jej jeho spolupracovníci podvádějí a převádějí zakázky jinam. Proto byly veškeré aktivity převedeny na společnost XXXXX, která poté vyvíjela běžnou obchodní činnost. V roce 2010 jej T. představil obžalovanému T. s tím, že budou spolupracovat. V téže době však obžalovaný C. měl značné zdravotní potíže a byl opakovaně hospitalizován. Do Brna proto jezdil pouze někdy a byl přesvědčen, že vše probíhá řádně, neboť o tom jej ostatní utvrzovali. T. uváděl, že XXXXX spolupracuje s jeho společností na jeho zakázkách výstavby FVE. Tomuto neměl obžalovaný C. důvod nevěřit. T. C. navštěvoval v Praze, dokonce pak byl za ním i v rehabilitačním zařízení, což bylo obžalovanému nepříjemné. Obžalovaný C. předpokládal, že veškeré práce na akcích probíhají řádně, kdy takto usuzoval např. z informací od paní V., zaměstnankyně jeho společnosti k FVE Klenovka. Rovněž se účastnil v roce 2011 dvou kontrol na finančních úřadech, a to v Praze a Brně. Na těchto byly předloženy fotografie ze stavby, hovořilo se o podrobnostech a o tom, že se uskutečnila či uskuteční kontrola ze strany finančního úřadu na stavbě. Je pravdou, že informace, které podával u finančního úřadu v Praze, získal od obžalovaného T., který po něm chtěl, aby vypovídal určitým způsobem a obžalovaný C. mu v tomto vyhověl. Pokud se týká kontroly v Brně, pak na této byl obžalovaný poměrně vyděšený, neboť se uskutečnila ve vysoké budově na ulici Šumavská, kdy do kanceláře musel přijet výtahem, z něhož má fobii, proto vypovídal převážně O.T.. Společnost XXXXX prodali v roce 2010, XXXXX koncem léta 2011. Společnost XXXXX měla přibližně 10, možná více zaměstnanců, byli to obchodníci, asistentky a servisní technici. Rovněž měla společnost i externí pracovníky. Cílem XXXXX byla výstavba vlastní FVE, kdy byla spojena s jednou výstavbou v Krkonoších a dále v Jesenicích u Prahy i na Jižní Moravě. Za společnost XXXXX jednali C. i T.. On sám byl většinou v Praze a další věci zařizoval právě V. T.. Faktury a podklady k daním předkládal externí účetní firmě, která vedla účetnictví v letech 2008-2010 či možná ještě počátkem roku 2011. Následně byla za účetnictví odpovědná paní D., s níž se znal z dřívější doby. Obžalovaný negoval, že by podepisoval příznání k DPH za období 3. a 4. kvartálu 2010. Není si vědom toho, že by XXXXX nárokovala za rok 2010 či první polovinu 2011 nadměrný odpočet DPH. On sám účetnictví nerozumí, a proto se spoléhal na informace a práci ostatních osob. Rovněž si nepamatuje na obrat společnosti v roce 2010, přičemž údaje za rok 2011 se k němu již nedostala. Společnost XXXXX mu nic neříká. Doklady k FVE Bystřice viděl v rámci trestního řízení poprvé a nenacházel se na nich jeho podpis. Pokud se týká FVE Klenovka, pak poukázal, že na této akci spolupracovali se společností XXXXX a měl o jejím průběhu informace od dalších osob, popřípadě obžalovaného T.. Bankovní účty zakládal obžalovaný C. u Komerční banky. Sám z účtu nikdy peníze neposílal, k tomu byla zmocněna jeho asistentka, paní V.. Obžalovaný popřel obeznámenost se smlouvami mezi XXXXX, popřípadě XXXXX a XXXXX k FVE Bystřice a

XXXXX k FVE Klenovka, nebyl si vědom podpisu smlouvy mezi XXXXX a XXXXX, kdy podpis na tomto dokumentu je naskenovaný a fyzicky jej nepodepsal.

14. Obžalovaný dle svého vyjádření nezná spoluobžalované P.Š., T.H. a P.J.. Zopakoval, že bezmezně věřil svým spolupracovníkům, a informacím, které mu podávali V. T. a O.T.. Pokud vypovídal určitým způsobem na finančním úřadu při kontrolách, činil tak na základě scénáře, který připravil právě O.T.. Pokud se týká jména J. S., párkrát ho slyšel, od V.T., ale není si vědom, že by se spolu setkali, možná v nějaké skupině lidí, ale k bližšímu jednání mezi nimi nedošlo. Nemá rovněž žádné informace o tom, že by měl J. S. vyvíjet nějaký nátlak na spoluobžalované T. a T.. Pokud se týká paní D., tuto obžalovanému představil V. T. s tím, že se bude jednat o novou účetní. Z akcí, které jsou rozvedeny v podané obžalobě, P. C. neví nic o projektech Pardubice, Mysletice, Cholupice, FVE Bystřice či FVE Moravský Vyškov. Povědomá je mu pouze akce FVE Klenovka, o které ho informoval V. T., a k níž dostal informace též od paní V.. Další informace mu poskytoval rovněž O.T..
15. V rámci nového projednání věci obžalovaný P.C. (č. l. 5128 verte – 5131, 5136) zopakoval, že se cítí nevinný a vše, co uváděl dříve, je pravda. V dřívější době se snažil korektně podnikat a o fiktivních fakturách a jakýchkoliv podvodech nic neví. V uvedené době byl jeho zdravotní stav natolik špatný, že ovlivnil jeho podnikání. Konkrétně se zdravotní stav zhoršoval v průběhu roku 2009 a hlavně 2010, kdy trpěl bolestmi, měl problémy s kyčlemi a pohyboval se o berlích. Byl hospitalizován v nemocnici v listopadu či v prosinci 2010, kde postoupil operaci a následně rehabilitaci ve zdravotnickém ústavu. Poté podstoupil druhou operaci v měsíci červnu či červenci 2011. Ani poté se nepohyboval, neřídil motorové vozidlo a i v rámci podnikatelských aktivit byl závislý na informacích, které získával od V.T., jenž měl plnou moc k vedení firmy, popřípadě tyto informace získával od O.T., který realizoval akci FVE Klenovka. T. byl obžalovaný doporučen T. a T. obžalovaný důvěřoval. Plnou moc měla v rámci firmy též paní D., jakožto daňová poradkyně, která mu předkládala daňová přiznání a když se jí ptal, zda je vše v pořádku, toto potvrdila. Od T. a T. měl informace o průběhu stavby a fungování společnosti XXXXX a ani v tomto směru neměl důvodu o nich pochybovat. V uvedené době navštívil Brno maximálně 1x za 2-3 měsíce, vždy tzv. „na otočku“. V dřívějším období let 2008 a 2009 jezdil do Brna častěji. V Brně se účastnil schůzek se zaměstnanci, kterých měla společnost 10 či 14, případně s obchodníky a obchodními partnery. Těchto porad byl účasten také T., který pobýval v Brně. T. byl přítomen výjimečně, a to za situace, kdy byl přítomen též T.. Osobou J.S. obžalovaný nezná. T. pak obžalovaného navštěvoval v Praze, zavolal a poskytoval informaci o stavbě. Přijížděl, když potřeboval něco projednat či podepsat, takto jej navštívil asi 5x, resp. obžalovaný přesný počet návštěv již nemůže uvést. Obžalovaný se ptal T., jak vše probíhá, T. jej ujistoval, že je vše v pořádku. Naopak návštěvy T. mu byly často nepříjemné, neboť T. jej navštěvoval i v nemocnici či rehabilitačním ústavu. Pokud se týká účetnictví, tomuto nerozumí a obžalovaný proto zopakoval, že plně důvěřoval informacím od paní D.. Je pravdou, že na některých dokumentech, které mu byly předloženy při výslechu u policie, nebyl jeho podpis, resp. tento byl naskenován (byl užit elektronický podpis, který byl uložen v počítači). K tomuto obžalovaný upřesnil, že jeho podpis byl naskenován do elektronické podoby, neboť měl firmu, která organizovala školení a tento podpis proto používali jeho zaměstnanci na certifikáty o absolvování školení. Tento podpis proto musel být zneužit. Jedná se konkrétně o podpis na smlouvě o spolupráci (č. l. 2113 verte). Dále pak obžalovaný uvedl, že jeho pravý podpis se nachází na č. l. 2114 a 2125, naopak na materiálech (č. l. 2118-2120) jeho podpis není. Vždy se podepisoval příjmením a jménem. Nepamatuje si, zda u finančního úřadu při výslechu uvedl, že některá daňová přiznání nepodepsal.
16. Pokud se týká návštěvy finančního úřadu, pak tyto proběhly dvě, a to první v Praze po operaci, někdy před Vánocemi roku 2010, přičemž na podrobnosti si již nepamatuje. Druhá návštěva u finančního úřadu proběhla v Brně, a to v květnu 2011. Obžalovaný trpí fobiemi z výšky a z výtahu, a jelikož se Finanční úřad Brno III. nacházel v posledním desátém patře, byl při výslechu úplně

mimo a vypovídal místo něj de facto T.. Obžalovaný dále uvedl, že neměl důvod navštěvovat realizovanou stavbu FVE, neboť jak uvedl výše, plně důvěřoval informacím od T. a rovněž zdůraznil, že se v uvedené době pohyboval o berlích a trpěl bolestmi. Byl ostatně v Brně též přítomen vyskladnění zařízení ke stavbě, a proto o její realnosti nepochyboval.

17. Obžalovaný měl dříve firmu na školení a vzdělávání osob, přičemž v letech 2006-2008 nebyl o tuto aktivitu takový zájem a on se zamyslel nad svou další činností. Dostal nabídku na realizaci FVE a do této tedy šel z pozice investora, resp. majoritního vlastníka. Když se zdravotní stav nelepšil, rozhodl se odstoupit z představenstva společnosti a ukončit veškeré aktivity. K osobě V.T. uvedl, že tomuto věřil. Jmenovaného znal ještě z působení ve společnosti XXXXX, kdy společně podnikali. Jejich společníci je však tehdy podrazili, když převedli zakázky na sebe, avšak T. se těchto podvodů neúčastnil a stál naopak při obžalovaném. Společně proto převedli aktivity na společnost XXXXX. K realizaci FVE Klenovka se dostal poprvé přes podklady, které získal od paní V. v roce 2010, což byla obchodnice v Praze. Z jednání však sešlo a až poté přišel V. T. s tím, že FVE budou realizovat a partnerem se měl stát O.T.. Jelikož informace o dané FVE měl i od jiného obchodníka, který se s T. neznal, věřil, že vše je v pořádku.
18. Ke své účasti při výslechu před finančním úřadem obžalovaný doplnil, že původně tomuto měl být přítomen V. T.. Obžalovaný se těsně před prvním výsledkem u Finančního úřadu v Praze vrátil z nemocnice a neměl možnost si ověřit jakékoliv informace. Tyto mu poskytl právě T., kterému obžalovaný věřil. Konkrétně mu sdělil informace k realizaci a průběhu stavby, ukázal mu fotografie a předávací protokoly. Na finančním úřadu viděli, že obžalovaný přišel o berlích a také jim sdělil, že byl v nemocnici a informace má zprostředkované od T. a T.. Neví však, jestli tato skutečnost byla zanesena do protokolu.
19. Obžalovaný se též vyjádřil k výpovědi O.T. učiněné u hlavního líčení dne 25. 5. 2021, a to tak, že žádné příjmové doklady, které uváděl T., že mu předkládal k podpisu, mu nebyly nikdy předloženy. Jednalo se pouze o faktury a smlouvy. Popřel, že by při jakémkoliv jednání padla řeč o neoprávněných odpočtech či fiktivních fakturách.
20. Ke své osobě obžalovaný uvedl, že v současné době pracuje ve školství, kdy učí na střední průmyslové škole na částečný úvazek s příjmem asi 20.000-25.000 Kč hrubého měsíčně. Rovněž jako OSVČ doučuje po večerech. Pobírá též částečný invalidní důchod ve výši 6.000 Kč. Jmenovaný má zdravotní problémy, již dříve uvedl, že trpí vysokým krevním tlakem a je po operaci oboustranné endoprotézy. Bydlí v družstevním bytě v XXXXX, XXXXX, kdy členem družstva je pouze jeho bývalá manželka, se kterou bydlí ve společné domácnosti, avšak je již rozvedený. Aktuálně má dluh ve výši 400.000 Kč, které splácí měsíčně po 8.000 Kč. Rovněž finančně podporuje své rodiče. Z majetkového hlediska disponuje toliko vozidlem Škoda Fabia, rok 2006, žádné nemovitosti nemá. Děti jsou již zletilé. Další trestní stíhání proti němu není vedeno. V minulosti byl vyšetřován na základě trestního oznámení v Ostravě, kde státní zástupce následně podmíněně zastavil trestní stíhání o pokus dotačního podvodu.
21. Lze tedy stručně shrnout, že obžalovaný v rámci všech svých výpovědí, ať již v přípravném řízení, či v řízení před soudem popřel, že by se vědomě dopouštěl trestné činnosti. Potvrdil, že byl předsedou představenstva společnosti XXXXX, za kterou fakticky jednal a vyvíjel aktivity společně s V.T.. Na tuto společnost převedl své dřívější aktivity ve společnosti XXXXX, v níž ho jeho společníci podváděli. V inkriminovaném období byl zdravotně indisponován, trpěl bolestmi a podstoupil několik operací. Na projektu výstavby FVE Klenovka se podílel, kdy za daným účelem mu byl představen O.T.. S tímto jednal a dostával od něj informace, o nichž věřil, že jsou pravdivé. Stejně tak důvěřoval V. T., či účetní společnosti I. D.. Pokud se účastnil jednání před finančními úřady, zde vypovídal podle pokynů O.T., a to z důvodu, že pro hospitalizaci těsně před výpověďmi neměl čas ani možnost nic ověřovat a všichni jej ubezpečovali, že informace odpovídají realitě.

22. V případě dalších dříve obžalovaných se nalézací soud v rámci tohoto odůvodnění omezí (bude-li to možné) na jejich výpovědi, které se pojí právě k osobě obžalovaného C., když ve zbytku toliko uvést konstatování, že jejich zapojení do trestné činnosti, která jim byla kladena za vinu, bylo pravomocně konstatováno meritorními rozhodnutími Krajského soudu v Brně a Vrchního soudu v Olomouci, a to právě ve vztahu k dalším nerealizovaným stavebním projektům, nepravdivé údaje k nimž, sloužily k neoprávněnému vylákání nadměrného odpočtu DPH. Je však třeba současně zdůraznit, že zejména výpovědi V.T. a O.T. je třeba uvést v širším kontextu, aby bylo možno vnímat celý mechanismus páchání trestné činnosti.
23. Obžalovaný V.T. vystupoval v rámci trestního řízení jako spolupracující obviněný a vypovídal u hlavního líčení (č.l. 3429-3440) shodně jako v přípravném řízení (č.l. 549-559). Jmenovaný se ke své trestné činnosti plně doznal. Na počátku uvedl, že v současné době je v invalidním důchodu, kdy v polovině roku 2016 mu byla diagnostikována částečná demence, a proto ve vyjadřování nebude úplně dokonalý. V předmětné době působil jako jednatel společností XXXXXa XXXXX a byl rovněž předsedou představenstva společnosti XXXXX. Přibližně v roce 2007 v rámci společnosti XXXXX začal spolupracovat s investorem bytových domů Brandýs nad Labem, panem S., který je požádal, aby dělali generálního dodavatele pro výstavbu. Jako subdodavatel pak byl ze strany S. domluven pan Ž. a jeho firma, která od nich vyinkasovala 2 000 000 Kč. Poté však firma zkrachovala a snahy obžalovaného o vymození peněz byly neúspěšné. Proto v roce 2008 požádal svého bývalého kamaráda, pana L. z Ukrajiny o pomoc a tento jej seznámil s osobou J.R.. Dohoda byla taková, že pokud obžalovaný pomůže R. získat v České republice společnost pro zaměstnávání Ukrajinců, pomůže mu na oplátku R. s vymožením dluhu. Na toto obžalovaný přistoupil a nabídl Ukrajincům svou tehdejší společnost XXXXX, v níž byl jednatelem. Následně přijel R. s L. do Brna, kde je obžalovaný seznámil s P.Š., který byl ochoten pro J.R. vzít na sebe společnost XXXXX. Na obě dvě společnosti, tedy XXXXXa XXXXX, si pak J. R. nechal vystavit generální plnou moc, aby jejich jménem mohl podnikat. K tomuto došlo na jaře roku 2008. Později v roce 2010 obžalovaný nabídl R. k dispozici také společnost XXXXX. V mezidobí se obžalovaný snažil získat peníze pro společnost XXXXX, a to od J.S., který byl investorem ve výše uvedené akci bytových domů Brandýs nad Labem. Obžalovaný to chápal tak, že peníze byly proinvestované a ačkoliv byly poskytnuté firmě pana Ž., měl to být právě S., kdo ty peníze měl vrátit. S. pak přijel v doprovodu O.T. a řekl, že prostřednictvím firem posledně jmenovaného, finance vrátí. Mezi tím obžalovanému nabídl půjčku 2 000 000 Kč také J. R., ačkoliv primárně chtěl T. peníze nikoliv po R., ale S., který mu je dlužil. Nicméně částku 2 000 000 Kč převzal a vrátil do účetnictví XXXXX, což je zadkladované také ze strany JUDr. Chobolové, která dělala správkyni konkursní podstaty.
24. Pokud se týká vlastní spolupráce mezi obžalovaným a O.T., T. přišel s ideou, že budou vystavovat faktury, z nichž následně bude čerpán odpočet daně. Celý systém fakturace pak fungoval tak, že O.T. řekl částku, kterou bude třeba vyfakturovat a k této přidal náplň faktury. Daným způsobem začala spolupráce se společností XXXXX. Naopak T. pak dostával faktury od jiných společností podle jednotlivých zakázek, kdy v tomto případě, pokud šlo o společnosti XXXXX a XXXXX resp. XXXXX, tuto náplň dodával J. R.. Podklady k tomu získával na základě práce Ukrajinců na jednotlivých zakázkách po celé České republice. O této nabídce spolupráce řekl obžalovaný J.i R. a ten uvedl, že nejprve pro daný mechanismus bude vhodné použít společnost XXXXX. Primárně vzešel nápad k páchání trestné činnosti od J.S.. J. R. to pak celé odsouhlasil. Vše probíhalo tak, že S. přijel, řekl, aby vyfakturovali určitou částku, což znamenalo, že někdo musel dostat zakázku a na tuto proběhla fakturace. Pokud šly faktury od společností XXXXX, XXXXXa XXXXX, řekl obžalovaný R. o fakturu, ten se podíval, kde Ukrajinci pracovali a rozhodl o výši fakturace. Doložil také projektovou dokumentaci, předávací protokoly a další materiály. V případě, že jednání směřovalo z druhé strany, tedy od obžalovaného T., ten měl informace o svých zakázkách a J. R. řekl, kolik potřebuje na danou firmu fakturovat. Toto odsouhlasil S., obžalovaný dostal dokumentaci a předl ji R.. K předávání podkladů docházelo většinou v Brně na ulici Kaštanová nebo na čerpací stanici OMV mezi Prahou a Brnem. Z přijatých odpočtů DPH pak byla dohodnuta

provize v takovém rozdělení, že 2/3 si ponechával obžalovaný T. a 1/3 náležela na stranu společnosti XXXXX, XXXXXa XXXXX. Obžalovaný opakovaně potvrdil, že za společnost XXXXX vystavoval faktury J. R., který fakticky řídil společnost a následně je dával podepsat P.Š.. Tento jemu předložené listiny ani nečetl a vše podepisoval jen automaticky z důvodu, že se mu tak řeklo. Za společnosti XXXXX a XXXXX pak rovněž vystavoval faktury J. R. a podepisoval je obžalovaný T.. Společnost XXXXX disponovala třemi razítky. Jedno měl u sebe obžalovaný P.Š. a toto neslo na sobě adresu Moravské náměstí, Brno. Jednalo se pouze o virtuální sídlo společnosti. J. R. nechal vyrobit také druhé razítko s adresou ulice Smetanova v Brně, které nosil u sebe, a rovněž se jednalo o virtuální adresu společnosti. Obžalovaný T. pak nechal vyrobit třetí razítko s adresou Příkop 6, Brno, kdy i v tomto případě se jednalo pouze o virtuální adresu společnosti. Jediná kancelář, kterou společnost disponovala, se nacházela na ulici Kaštanové v Brně. Společnost XXXXX pak disponovala asi čtyřmi razítky. Jedno používal J. R., další účetní společnosti paní D.. Společnosti XXXXX a XXXXX disponovaly svými účty u Komerční banky, kdy veškerá data a údaje k internetovému bankovníctví odevzdávali J. R.. Obžalovaný T., jakož i P.Š. prováděli pouze hotovostní operace v rozsahu statisíců, a to vždy na základě pokynů J.R.. Z každé takové operace pak obžalovaní dostávali odměnu, kdy něco chodilo i na účet manželky obžalovaného T.. Obžalovaný připomněl, že peníze dostával v menším rozsahu, neboť v podstatě musel splácet R. výše uvedenou půjčku. Převedl si asi 230 000 Kč a k tomu nějaké výdaje na naftu a podobné věci. Někaké peníze dostal za svou činnost také od J.S.. Ve finále pak vznikl rozpor díky tomu, že S. nebyl ochoten vyplatit peníze pro R. a obžalovaný s tím měl problémy. Obžalovaný tedy potvrdil, že jeho role v podstatě byla komunikovat s obžalovaným O.T., kdy si navzájem vyměňovali doklady, které vystavoval T. za svou společnost a obžalovaný T. je pak předával J. R. nebo naopak od posledně jmenovaného přebíral materiály, které podepsal buď on či P.Š. a předával je O. T.. To nic neměnilo na tom, že s nápadem páchat trestnou činnost přišel primárně J.S., věc odsouhlasil J. R. a s protiprávní činností byli obeznámeni a srozuměni všichni dosud jmenovaní. Je rovněž pravdou, že obžalovaný byl asi 2x přítomen daňové kontrole za XXXXX, k čemuž byl vybaven od P.Š. plnou mocí. Důvodem, proč se nezúčastnil této kontroly právě P.Š., bylo, že vůbec nechápal, o co se jedná. J. R. poskytl obžalovanému T. doklady, s nimiž pak on šel na finanční úřad. Zde verifikoval kopie dokladů podle originálů, které přinesl. Následně po kontrole vše vrátil R.. Obžalovaný též potvrdil, že v době svého jednateřství podepsal asi dvě daňová přiznání a jak již bylo uvedeno také další doklady.

25. Pokud se týká akcí, které jsou uvedeny v obžalobě a k nimž se měly vztahovat vystavené faktury, resp. následně docházelo k nárokování nadměrného odpočtu DPH, pak si je vědom, že se jednalo o akce Slatina, Domov důchodců Znojmo, FVE Bystřice, FVE Klenovka, FVE Moravský Vyškov, Pardubice, Mysletice a Cholutice. Je pravdou, že žádná z firem, tedy XXXXX, XXXXX a XXXXX se na těchto akcích nepodílela, jednalo se o stavby, kde pracovali Ukrajinci napojení na J.R., ale pracovali zde pod jinými firmami. K tomuto uvedl jako příklad rekonstrukci domova důchodců, který však nebyl ve Znojmě, ale v Újezdu u Znojma. Účtovalo se tedy vlastně vše 2x. Obžalovaný setrval na svém vyjádření z přípravného řízení, že faktury, které jsou uvedeny v obžalobě, nepředstavují reálné zdanitelné plnění a jedná se pouze o fiktivní obsah. Pokud se týká dalších osob, tak P.Š. označil jako šikovného zedníka, který se nechal přesvědčit, aby napsal na sebe pro J.R. společnost XXXXX a pravděpodobně ani nebyl seznámen, co je předmětem jejího podnikání. C. založil firmu XXXXX a XXXXX a společně měli vždy dobré vztahy. Pokud se týká jeho zapojení do trestné činnosti, obžalovaný uvedl, že se domnívá, že C. o tom moc nevěděl, pokud mu to ovšem neřekl obžalovaný T.. V podstatě seznámil C. s celou záležitostí ve chvíli, kdy nechtěl pokračovat se S., ani R. a nabídl jim, že je seznámí s někým jiným. Jak pak jednal C. s T. neví, u podpisů dokladů, které se jich týkaly, nebyl. Je pravdou, že obžalovaný C. měl zdravotní problémy permanentně a z toho důvodu byl i v nemocnici, přičemž říkal, že ho tam obtěžoval O.T.. Předmětem vztahu mezi C. a T. byla akce FVE Klenovka. Pokud se týká spoluobžalovaného T.H., tohoto zná pouze okrajově, je možné, že H. prodával jeho ženě nějakou firmu nebo naopak ona

jemu, ale na bližší podrobnosti už si nevzpomíná. Obžalovaný dodal, že jeho manželka vlastnila firmu XXXXX. Konečně k osobě obžalovaného P.J. obžalovaný sdělil, že tohoto nezná a nikdy jej neviděl.

26. Pokud se týká osoby J.S., tohoto popsal jako bývalého policistu, který je „za vodou“. Ze začátku byl při jednání příjemný, ale v závěru došlo dokonce i k výhrůžkám a docela tvrdému chování S. vůči T.. Vztah S. a T. byl normální, T. byl podřízeným J.S., ale ten se k němu choval tvrdě, když zařval, tak T. dělal, co po něm S. chtěl. K dotazu, zda si všiml, že by S. vyhrožoval T. uvedl, že snad jednou zaslechl, že S. vyhrožuje T., že ho pošle do tepláků a chlubil se, že ho nechal někde šlapat na dálnici. Když chtěl obžalovaný T. v srpnu 2010 či přibližně v té době skončit, spolupráci se S. a R., S. mu vyhrožoval, že pokud nedokončí práci, tak se o něj postará, resp. se domluví s R. a postarají se o něj. Pokud se týká majetkové situace O.T., o ní obžalovaný T. nic bližšího neví.
27. K opakovanému výslechu Ing. T., který soud realizoval v rámci hlavního líčení 16. 6. 2021 (č. l. 5174 verte - 5175), kdy jmenovaný stál již v pozici svědka, je třeba konstatovat, že V. T. s ohledem na dřívější snahu prezentovat se jako osoba stížená psychickou poruchou, v důsledku níž není schopen účasti úkonů trestního řízení, neodpovídal na otázky soudu, ani procesních stran (resp. toliko státního zástupce), jevil se, že jen velmi obtížně vnímá své okolí a popřel, že by znal osoby obžalovaného, O. T. či J.S., stavební akci FVE Klenovka či spol. XXXXX. Na otázku, zda si vzpomíná, že byl trestně stíhán a odsouzen uvedl, že „toto ví od Marušky“ (tedy zjevně své manželky M.T.). Svědek jinak mlčel a pouze souhlasně přikyvoval. Svůj postoj nezměnil ani poté, co jej soud opakovaně poučil o povinnosti vypovídat a o důsledcích jeho chování (možnosti stíhání pro přečin pohrdání soudem ve smyslu § 336 tr. zákoníku) v souvislosti s poznatky vyplývajícím ze ústavního znaleckého zkoumání Psychiatrické nemocnice Praha – Bohnice (č. l. 4828 - 4850), podle něhož jmenovaný simuluje těžkou demenci, protože nebylo možné vyšetřit jeho duševní stav. Stejně tak jmenovaný předchozím znalcům, stejně jako svým psychiatrům a jiným lékařům a psychologovi simuloval v minulosti lehčí demenci. Na základě dokumentů, které byly dodány Policií ČR (č. l. 4650-4724) však bylo možné jednoznačně konstatovat, že V. T. netrpí žádnou závažnou duševní poruchou, která by mu bránila chápat smysl trestního řízení a účastnit se úkonů v něm. Přesto byl konstatován předpoklad, že jmenovaný bude v simulaci pokračovat a prezentovat se jako neschopný k úkonům trestního řízení. S daným závěrem znaleckého ústavu se nalézací soud plně ztotožňuje, neboť shodného jednání se V.T. v postavení svědka prezentoval také v rámci své dodatečné výpovědi dne 16. 6. 2021. Nalézací soud toliko doplňuje, že pro daný přístup V.T. nebylo možno uvažovat ani o možnosti případné konfrontace s dalšími osobami, kterou ve svém usnesení nastínil odvolací soud.
28. Obžalovaný O.T. (č.l. 3373-3386, 3398b-e) u hlavního líčení uvedl, že v roce 2006 se při realizaci komplexu bytových domů v Brandýse nad Labem seznámil s J. S., který vystupoval za společnost XXXXX, ačkoliv nebyl jejím společníkem ani jednatelem. Obžalovaný si se svým společníkem vzal pro společnost XXXXX, kde byl jednatelem, půjčku od J.S. ve výši 20 000 000 Kč, kterou zajistil svým rodinným majetkem. V roce 2007 na něj S. začal tlačit, aby peníze vrátil, což učinil zasláním peněz na účet společností XXXXX a XXXXX a určité části v hotovosti. I přesto měl však S. v zástavě stále majetek obžalovaného. V roce 2008 si jej zavolał na svůj statek v Radimovicích u Prahy, kde na něj čekali rusky mluvící lidé a požadovali vrácení peněz S.. Na to obžalovaný odpověděl, že vše je již zapláceno a ostatně dluh byl vůči společnosti XXXXX a ne samotnému S.. Řekli však, že si dělá legraci a začali ho mlátit. Musel slíbit, že přinese další peníze. Následně jej násilím odvedli k notáři, kde byl připraven notářský zápis o další půjčce, který musel podepsat. Před tím mu drželi pistoli u kolena, chtěli mu ho prostřelit, pokud neuposlechne. Následovaly další výhrůžky stříháním prstů, useknutím ruky apod. Obžalovaný uvedl, že byl pod stálým tlakem ve strachu o sebe, jakož i o rodinu. Poté jej obžalovaný S. seznámil v Brně s panem T., a to v Kaštanové ulici. Uvedl, že má velké zakázky a obžalovaný T., že disponuje firmami, které mají oprávnění na stavební práce. T. se se S. znal již ze stavby v Brandýse nad Labem, na kterou T.

dodával železo a vyřizoval úvěr pro pana Ž. a T.. Celá akce však nedopadla a S. dlužil T. peníze za dodávky oceli. S. proto přišel s plánem, jak tento dluh vyrovnat, přičemž svou roli v něm hrál právě obžalovaný T.. Ten měl přes své firmy dělat subdodavatele, mezi firmami obžalovaného T. tak, aby si mohli vystavovat faktury. Jednalo se o společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. T. měl připravenou dokumentaci a smlouvu, která byla podepsána, stejně jako předávací protokol a ostatní už si hlídal sám. S. obžalovanému T. udělil pokyny, na jaké částky se má udělat fakturace. Když jednou T. poslal T. pro dokumenty a T. se do nich podíval, objevil faktury společností XXXXX a XXXXX, v nichž sám dělal jednatele. Toto jej rozčílilo a dotazoval se S. s T., co to má znamenat. Výsledkem toho však bylo, že na něj S. po cestě z Brna do Prahy začal rvát, co si to dovolil, nechal ho na dálnici vystoupit a T. musel jít pěšky před autem, což si S. fotil telefonem a posílal to nějakým lidem a současně telefonoval s někým, aby na T. počkali před Prahou, že ho neposlouchá, ať ho odvedou do lesa a přivážou nahého ke stromu, kde si ho najdou divočáci. S. s T. tedy na obžalovaného T. opakovaně tlačili a nutili ho k jednání, které je popsáno v podané obžalobě. Ukázali mu také výpis z karty obžalovaného T. pocházející z ministerstva vnitra, který měl dokladovat, že V. T. je spolupracovníkem policie, již v minulosti měl problém s krácením daně a nic se mu nestalo. Výhrůžky, že pokud nebude spolupracovat, tak bude zle, se stupňovaly. Mechanismus trestné činnosti byl tedy takový, že T. sdělil částku, na kterou obžalovaný T. fakturoval jako na firmu generálního dodavatele a S. zase sdělil částku, kterou bude fakturovat firma obžalovaného T. jako subdodavatele na firmu T.. Z tohoto postupu byly získávány vratky DPH.

29. Pokud se týká společnosti XXXXX, tuto dal obžalovanému S.. Společnost XXXXX založil se společníkem v letech 1998-1999, avšak S. přikázal, aby jeho společník odešel a dosadil do ní paní R.. Obžalovaný musel S. slíbit, že ho bude poslouchat, podepisovat přiznání k DPH, toto vybírat a vratky mu dávat. S. vždy věděl, kdy budou vratky na účtu nebo zda budou pozdrženy kontrolou. Pak musel obžalovaný peníze hned předat, popřípadě je vkládal na účet manželky obžalovaného T. v Komerční bance. S. obžalovaného také nutil, aby se zúčastňoval kontrol na finančním úřadu a pokud při kontrole mluvil špatně či nevěrohodně, opět následovalo bití a výhrůžky ze strany S.. S. s T. se dohodli, že do celé činnosti zapojí další firmu XXXXX, kde byl statutárním orgánem Petr C.. S tímto obžalovaného seznámil V. T., jelikož byl C. v dané době v nemocnici, čekalo se, až se vrátí, neboť se domlouvala velká zakázka na výstavbu FVE. T., T. a S. se sešli ve školicím středisku u C., kde se dohodlo, že vše bude řídit T. a povede to účetně. Obžalovaný T. měl jezdit za C. a nechávat podepisovat smlouvy a předávací protokoly. Takto došlo k fakturaci projektu FVE Klenovka a následně další FVE na Slovensku z Dunajské Stredy. C. s T. navštívili společně také Finanční úřad pro Prahu I., který se týkal kontroly společnosti XXXXX, ale jelikož k tomu nevěděli moc údajů, musel tam jít podruhé obžalovaný T. spolu s T.. Na tyto kontroly ho T. vybavoval nejrůznějšími doklady a fotodokumentací. Dále bylo dohodnuto, že T. se S. převedou společností XXXXX a XXXXX na někoho jiného. Obžalovaný též zdůraznil, že J.S. si opakovaně fotil jeho občanský a řidičský průkaz. Jména Ukrajinců R. a L., mu nic neříkají, stejně tak nezná P.Š. a T.H.. Je možné, že je viděl někde v kanceláři v Brně či na benzínové pumpě, kde se scházel se S., ale na bližší detaily si nevzpomíná a k žádné přímé spolupráci nedocházelo. Pokud se týká vztahů mezi T. a S., tyto obžalovaný hodnotil jako dobré, větší slovo měl S., T. později nechtěl pro S. dělat, ale tento ho nutil. Obžalovaný potvrdil, že výhrůžky nebyly pouze ze strany S., ale bál se též V.T.. Pokud se týká vztahu C. a T., domnívá se, že T. C. dlužil, byly tam nějaké zmínky o autech, v každém případě mezi nimi spor nezaznamenal. Pokud se týká obžalovaného P.J., s tímto se seznámil obžalovaný přes pana M., a to skrz provozování lomu v Makedonii. S. pak s J. seznámil právě na žádost S. a tito společně řešili odkup domu v Brandýse nad Labem a akci domova důchodců. Důvodem zájmu S. o seznámení s J. bylo to, že stejně jako T. disponoval J. stavební firmou, která měla certifikát ISO, který byl třeba na některé stavby. S. pak požadoval po J. také podíl na částce, za kterou J. prodá lom v Makedonii. S. J. donutil podepsat nevýhodnou smlouvu pod smluvní pokutou 20 milionů Kč a vyvíjel na něj také fyzický nátlak, a to v obchodním centru Harfa v Praze, kde mu chtěl vypíchnout nožem oko.

30. Při fakturaci obžalovaný T. chodil za účetní paní D., kam jej posílal V. T.. D. pracovala pro obě T. společnosti. Chodila také na finanční úřad s T. a C.. Pokud se týká akcí Slatina, Domov důchodců Znojmo, FVE Bystřice, Klenovka, Moravský Vyškov a akce v Pardubicích, pak na těchto figuroval jako prostředník způsobem, který byl popsán výše. Fyzicky na daných akcích nic neprováděl, pouze spolupracoval při fakturování, na základě žádostí T. a S.. V případě akcí Mysletice a Cholupice jeho firma drtila a prodávala kámen a písky.
31. I přesto, že nosil S. vratky DPH, jeho nátlak za situace, kdy neměl peníze, se zvyšoval a donutil obžalovaného, aby na schůzce v restauraci Eureka podepsal dvě směnky na 9 000 000 Kč a 13 000 000 Kč, pod pohrůžkou fyzické likvidace a za účasti dvou mužů s ruským přízvukem. Obžalovaný tedy uvedl, že celkem za svou dobu nátlaku ze strany S. tomuto předal z vratek DPH a dalších peněz asi 100 000 000 Kč. Po incidentu se směnkami pak S. přijel k obžalovanému domů, T. s ním však odmítl mluvit a jeho syn před S. zavřel dveře, které však S. vyrazil. Celou věc oznámili na policii jako vydírání, ovšem policie řešila pouze směnky, ačkoliv se jednalo o podstatně delší jednání a celé vyšetřování bylo odloženo pro nedostatek důkazů, o dozorování případu pak požádal Generální inspekci bezpečnostních sborů. Žalovaný uvedl, že jak v minulosti, tak v současnosti má stále strach ze S., bojí se s ním setkat a obává se o svůj život.
32. Dále obžalovaný uvedl, že pokud se týká společnosti XXXXX, nemá k dispozici účetnictví, jak probíhaly úhrady za stavební práce, kterých se společnost účastnila, si již nevzpomíná. V roce 2011 neměli žádný úvěr. Faktury za XXXXX, jakož i za XXXXX vystavoval obžalovaný T., předávací protokoly byly předtištěné, většinou je vypisoval buď sám, anebo spoluobžalovaný T.. Za společnost XXXXX pak materiály podepisoval obžalovaný C.. K tomuto doplnil, že není pravdou, že by C. navštěvoval v rehabilitačním zařízení. On sám s C. žádný spor neměl. Pokud mezi nimi došlo k setkání, bylo to na firmě XXXXX, popřípadě se setkávali v Praze. Na doplnění k vrátkám DPH a jejich vyplacení obžalovaný uvedl, že tyto byly vybírány v hotovosti a předávány S., kdy k předání docházelo poblíž banky či např. v garážích a platby byly pravidelně každý měsíc podle DPH. Z těchto vratek dostával obžalovaný určitou část, kterou použil na úhradu daní a platbu účetní. Peníze, které vkládal na účet M.T., odevzdával na základě pokynu obžalovaného T.. Společnosti XXXXX a XXXXX pak disponovaly bankovními účty u Komerční banky a UniCredit, kdy vratky DPH chodily právě do druhé z uvedených. Účty zřizoval obžalovaný na pokyn S.. Dispoziční právo měl pouze on, a to i pokud se týká internetového bankovníctví.
33. V rámci svého opakovaného výslechu již v pozici svědka (č. l. 5131-5135 verte) O.T. uvedl, že s obžalovaným C. se poprvé setkal v Praze, a to naproti budově školicího střediska XXXXX v Karlíně. O tuto schůzku ho požádal V. T., a to z důvodu, aby se s C. setkali a dohodli se, kde a jak si budou předávat a podepisovat dokumenty (faktury a příjmové doklady k výstavbě FVE Klenovka). Tyto dokumenty T. získával od T., a to za účelem získání nadměrného odpočtu DPH. K FVE Klenovka existovala stavební dokumentace, kterou měl T. u sebe a C. ji viděl. C. věděl, o co se jedná, pravděpodobně mu to řekl T., neboť byl C. obchodním partnerem. Rovněž měl svědek informaci o tom, že T. C. dluží peníze. C. vystupoval za společnost XXXXX. Důvodem účasti T. na daných setkáních byla skutečnost, že C. se nacházel v Praze a T. v Brně a tak T., který rovněž pobýval v Praze, dělal vlastně takového poslíčka. Schůzky probíhaly dle potřeby, a to asi 1x měsíčně. Obžalovaný se na průběh výstavby FVE neptal, působil, že víc, co podepisuje. Na tomto místě nalézací soud upozorňuje na určité odlišnosti v samotné výpovědi O.T., kdy nejprve na dotaz soudu uvedl, že je možné, že C. věděl, že v žádné výstavbě FVE nedochází, aby následně k dotazu státního zástupce uvedl, že obžalovaný věděl, že předkládané faktury nejsou podloženy pracemi na stavbě. Po dotazu obhájkyně však svědek uvedl, že informovanost obžalovaného o tom, že faktury jsou fiktivní, svědek věděl podle řeči a podle toho, co se dělalo kolem. O fiktivnosti obžalovaný věděl od T. a říkalo se to na schůzce, které byl přítomen i J.S., a která proběhla ve školicím středisku v Praze. Určitě to tehdy říkal T. a C. tomu byl přítomen. C. též od počátku věděl, že T. bude dělat poslíčka, jež vozí faktury a příjmové doklady k podpisu.

34. Svědek se s obžalovaným setkal také v Brně v kanceláři na ulici Kaštanová, přičemž schůzkám byli přítomni též T. a další lidé, které si svědek již nepamatuje a rovněž J.S.. K obeznámenosti S. s C. O.T. uvedl, že tito se setkali ve školicím středisku v Praze. S. na schůzky chodil proto, že se zde s T. a dalšími domlouvali na chodu operací a celou činnost řídil. Není pravdou, že by O.T. C. navštěvoval v nemocnici či jakémkoliv jiném zdravotnickém zařízení, naopak vždy se čekalo, až se C. z nemocnice vrátí. Na schůzkách, kde byli T. a S. přítomni společně s C., byl i T. a bral zde předávací protokoly, faktury a příjmové doklady, které měl od T.. Neví, zda někdo podepsal či mohl podepsat materiály za C., případně nemá žádné informace o naskenování C. podpisu na jakýkoliv z dokumentů. O.T. sám za C. nikdy, nic nepodepisoval.
35. Je pravdou, že O.T. byl s C. na finančním úřadu v Brně a v Praze. V Brně se jednalo o vysoký panelák na ulici Šumavská 35, přičemž svědek potvrdil, že C. měl strach z výšek a ježdění výtahem a úřad byl až v 10. patře. V Praze se nejednalo o vysoký dům, byl to starý činžák. O.T. byl při výslechu na finančním úřadě za svou společnost XXXXX, když podával vysvětlení k zakázce a C. vystupoval za XXXXX. Přítomna byla též účetní společnosti XXXXX, která s sebou měla podklady. C. byl při poskytování informací na finančním úřadu nervózní, ale choval se jinak normálně. Už před tím bylo domluvené, co má C. vypovídat, tyto informace poskytovala účetní a rovněž to dříve vysvětlil T.. T. pak informace dával S.. Na jednání před Finančním úřadem v Praze měl T. podklady od S. a T. a tyto předal C.. T. sám však C. neinstruoval, jak má ve věci vypovídat. Závěrem svědek T. potvrdil, že i v současné době, kdy se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, se léčí pro psychiatrické onemocnění a bere léky.
36. K posledně uvedenému zdravotnímu stavu O.T. je třeba poukázat na již dříve uskutečněné znalecké zkoumání k jeho osobě, a to v podobě znaleckého posudku Fakultní nemocnice Olomouc, podle něhož jmenovaný trpí trvalou poruchou s bludy a mírnou kognitivní poruchou za současného konstatování schopnosti chápat smysl trestního řízení a účastnit se jeho úkonů, kdy do budoucna lze očekávat setrvalý stav bez tendence ke zlepšování (č. l. 3885 – 3890, 4584-4599). V návaznosti na toto znalecké zkoumání byl ze strany odvolacího Vrchního soudu v Olomouci zadán nový ústavní posudek Psychiatrické nemocnice Bohnice (č. l. 4779-48014), který polemizuje se závěry předchozího ústavního posudku Fakultní nemocnice Olomouc, zejména stran nestandardnosti zpracování posudku, jakož i závěrů, kdy konstatování diagnózy v podobě trvalé poruchy s bludy vylučuje současné stanovení diagnózy mírné kognitivní poruchy. Znalecký ústav Psychiatrické nemocnice Bohnice dospěl k závěru, že O.T. aktuálně trpí posttraumatickou stresovou poruchou, suspektní je vývoj do přetrvávající změny osobnosti po prodělaném duševním onemocnění. Shoda s posudkem Fakultní nemocnice Olomouc naopak panuje stran schopnosti jmenovaného chápat smysl trestního řízení a účastnit se jeho úkonů. V návaznosti na tuto skutečnost lze doplnit též lékařskou zprávu a odborné vyjádření (č. l. 4869, 4880), kterou dodala obhajoba obžalovaného T., jejichž zpracovatel doc. MUDr. Ilja Žukov, CSc., nesouhlasil se závěry ústavních posudků, zejména ve vztahu k psychiatrické nemocnici Bohnice a naopak coby ošetřující lékař O.T. se ztotožnil se závěry Fakultní nemocnice Olomouc v podobě diagnózy – organická porucha s bludy. Veškeré výše uvedené skutečnosti pak byly soudem zohledněny při hodnocení věrohodnosti jmenovaného tak, jak bude rozvedeno níže.
37. Pro úplnost pak soud uvádí též výpovědi zbývajících spoluobžalovaných, byť nyní projednávaný bod obžaloby se dotýká pouze obžalovaného C. a odsouzeného T.. Jak však již bylo dříve uvedeno, je třeba pohlížet na trestnou činnost, pro kterou byli zbývající osoby pravomocně uznány vinnými v celkovém souhrnu, a to zejména pro vykreslení vzájemných vazeb mezi nimi, případně pro možné zapojení dalších osob.
38. Dříve obžalovaný P.Š. (č.l. 494-501, 3350-3355) potvrdil, že v minulosti byl majitelem společnosti XXXXX stav, později XXXXX. V této pozici se ocitl z důvodu přání J.R.. O něm mu řekl jeho známý, V. T.. Poznali se v hospodě na ulici Křenová v Brně, jednalo se o Ukrajince, který byl

pravděpodobně zedníkem. Tento mu za vstup do společnosti slíbil pravidelné platby 10 000-20 000 Kč měsíčně, ale ve výsledku se jednalo spíše o jednorázovou výplatu. Naposledy se s J. R. obžalovaný viděl někdy v letech 2011 či 2012. Kromě společnosti XXXXX pak na sebe obžalovaný přepsal také společnosti XXXXX a XXXXX. V kanceláři společnosti XXXXX stav obžalovaný nikdy nebyl. Chod společnosti zajišťoval R., k čemuž mu obžalovaný poskytl plnou moc. Tuto udělil, jak R., tak T.. K přepisu došlo u notáře za přítomnosti R., T. a původního majitele. S V.T. se obžalovaný znal ze stavby, poté se společně setkávali a obžalovaný pro T. dělal u něj fasádu. Za přepis společnosti peníze vyplácel právě T.. Obžalovaný potvrdil, že v souvislosti s převodem a následným chodem společnosti podepisoval nějaké papíry, ale již si nevzpomíná jaké. Vždy mu je někdo předložil, občas něco orazil razítkem, které poté odevzdal R.. Pro společnost XXXXX obžalovaný zařizoval těž účet, kdy jej o to opět požádal R.. Z tohoto pak na jeho žádost vybíral peníze, řádově se jednalo o tisíce až po částku 400 000 Kč. Tyto peníze předával v hotovosti vždy různým osobám ukrajinské národnosti. Obžalovaný neví, kdo za společnost zpracovával účetnictví. Pokud podepisoval za společnost materiály, tyto přivezl přibližně 2x do měsíce R., obžalovaný je podepsal, aniž by cokoliv četl. Obžalovaný se rovněž účastnil jednání na Finančním úřadu v Brně Na Příkopě, kdy o způsobu jeho chování ho instruoval V. T.. Konkrétně mu řekl, že má vypadat nemocně, má přijít s berlema. Nepídil se o důvodech takového chování, bylo mou pouze sděleno, že J. má „nějaké záseky na úřadu a potřebuje se to uhladit“. Jelikož později mu přestaly chodit odměny od J.R., spolupráci ukončil a ze společnosti odešel. Tuto předal u notáře, již neví komu.

39. Obžalovaný uvedl, že nezná společnosti XXXXX či XXXXX, stejně tak mu nic neříkají akce Cholupice, Mysletice a FVE Klenovka. Neslyšel ani o dalších akcích, které jsou popsány v obžalobě, a znovu zopakoval, že za společnost XXXXX stav, resp. XXXXX nikdy fakticky nejednal a pouze podepisoval doklady v rychlosti a na žádost obžalovaného T. a J.R.. Za svou účast ve společnostech pak získal v souhrnu 70 000, maximálně 100 000 Kč. Jinak se v předmětné době živil brigádně na stavbách. K dalším osobám uvedl, že nezná ani T., ani C., H. a J.. Ke vztahům mezi J. R. a V.T. uvedl, že nabyl dojmu, že se jedná o obchodní partnery. Na konci byly jejich vztahy dost vyhrocené.
40. Obžalovaný T.H. (č.l. 427-475, 3344-3349) uvedl, že působil v roce 2010 jako jednatel společnosti XXXXX, s pozdějšími obměnami názvů na XXXXX, XXXXX a XXXXX, ovšem toto jeho působení bylo pouze fiktivní, nikdy za společnost nejednal. Důvodem k takovémuto jednání bylo oslovení ze strany Ukrajince, kterému říkal Lopata a který jej požádal, zda by na sebe obžalovaný nenapsal nějakou firmu, za což by inkasoval peníze. Tuto nabídku obžalovaný dostal v průběhu svého pobytu v Chorvatsku. Jelikož v dané době se potýkal s finančními problémy, přišla mu takováto nabídka vhod. Nutno poukázat, že k oslovení došlo někdy v letech 2008 či 2009. K realizaci došlo až později, kdy se dostavil k notáři do Brna a zde ho Ukrajinec seznámil s M.T., od které společnost kupoval. Společně s ní tam byl i její manžel, V. T.. Za převod společnosti nic neplatil a neobdržel žádné věci ve spojení se společností. Poté obžalovanému někdo volal, že je třeba zřídit pro společnost účet, kdy toto učinil v Komerční bance v Brně na Náměstí Svobody. Veškerou dokumentaci k účtu pak předal neznámému člověku, který jej do banky přivedl. To se týká i platební karty a PINu, které mu přišly časem poštou. Následně z účtu vždy vybíral hotovost a předával různým osobám, které mu zavolaly, sešly se s ním a peníze inkasovaly. Pokaždé se jednalo o někoho jiného. Výměna probíhala tzv. z ruky do ruky bez jakéhokoliv podpisu. Daným způsobem předával částky v rozmezí od 50 000 do 1 000 000 Kč. Pokud se týká dané společnosti, mělo se jednat o stavební firmu, nic špatného v takovémto jednání nespatořoval, chtěl pouze pomoci jiným osobám a za to dostat odměnu. Dnes již ví, že udělal hloupost a působil jako tzv. bílý kuň. Ze své činnosti, resp. částek, které vybíral pro osoby, měl slíbenou odměnu, a to ve výši 10 000 Kč měsíčně, ale ve skutečnosti dostával peníze jen z toho, co vybíral, a to přibližně 5 000-10 000 Kč. Ve skutečnosti vůbec netušil, čím se společnost XXXXX zabývá, kolik má zaměstnanců, či kde sídlí. Po nějaké době mu lidé zavolali, že ho ve společnosti už nechtějí a došlo opět u notáře k přepisu. Osobu A.K., na kterého přepis proběhl, nezná. Obžalovanému také nic neříká

společnost XXXXX, stejně jako další společnosti, které jsou uvedeny v podané obžalobě. Žádné přiznání k DPH nepodával a za uvedenou společnost nikdy neviděl účetnictví. Pokud mu byly v rámci přípravného řízení předloženy písemné smlouvy či další materiály, pak svůj vlastnoruční podpis poznal pouze u dokladů vztahujících se k přepisu společnosti. Na smlouvách či fakturách však jeho pravý podpis není, ten vypadá úplně jinak. K rozporu s výpovědí v přípravném řízení, kdy nejprve uvedl, že ze společnosti vystoupil z důvodu žádosti jiných osob, zatímco u hlavního líčení uvedl, že skončit chtěl on sám, doplnil, že daným osobám říkal, že se společností nechce mít nic společného. Byl to tedy jeho popud a bylo mu přislíbno, že se vše vyřeší. Zmiňoval také příslib finanční odměny, který nebyl splněn, načež mu osoby řekly, že to skončí a ve společnosti ho nechťejí.

41. Pokud se týká dalších osob, jména T., Š., C. a J. mu nic neříkají, tyto nikdy neviděl. Zná pouze obžalovaného T., resp. jeho manželku, od které získal společnost MariL. Pokud se týká trestní minulosti, byl dříve vyslýchán policií pro obdobnou věc, v níž také figuroval V. T.. Nechal na sebe napsat další tři společnosti, vybíral peníze a tyto předával, tedy obdobně jako v případě, který je projednáván tímto nalézacím soudem. Za toto rovněž obdržel nějakou finanční odměnu.
42. Obžalovaný P.J. u hlavního líčení uvedl, že se pouze samostatně vyjádří s tím, že odmítá odpovídat na položené dotazy procesních stran s výjimkou svých obhájců. Shodně jako v přípravném řízení (č.l. 479-485) pak uvedl (č.l. 3355-3356, 3360-3370), že z obžalovaných zná pouze O.T., a to jako zástupce společnosti XXXXX, která spolupracovala se jeho společností ESS. Podíleli se na Akcích Bikram Joga, ZŠ Bakov, MŠ Hrdlořezy a ZŠ Kralupy nad Vltavou. Společnost XXXXX byla v těchto akcích subdodavatelem. S T. se seznámil počátkem roku 2010, a to přes jeho známého T. M.. Prvotní setkání souviselo s projektem obžalovaného J. v Makedonii, kde společně s dalšími osobami investoval do lomu na kámen. V letech 2010-2011 se tímto projektem dlouhodobě zabýval a často pobýval v zahraničí. Po danou dobu vedla společnost ESS její ředitelka J.. O.T. se zajímal o jeho projekt v Makedonii a stále hovořil o tom, že za ním stojí velký hráč v podobě J.S.. S jejich pomocí měl lom prodat za velké peníze. Současně O.T. měl velké plány a sliboval značné zakázky na stavby. Výhodou mělo být, že ESS disponovala, kromě zkušeností, také certifikací kvality ISO. Po celou dobu spolupráce T. nikdy nehovořil o tom, že by mělo docházet k nezákonné činnosti v podobě podvodů s DPH. Vždy jednali o reálných stavebních zakázkách. Na přelomu roku 2010 a 2011 přišel T. s tím, že má pro ESS stavební zakázku v centru Prahy na rekonstrukci domu, kterou získali a částečně realizovali. Na oplátku chtěl po ESS stavební zakázku či subdodávku pro XXXXX. Jelikož obžalovanému J. hořely některé termíny, neměl důvod této nabídky nevyužít. Jednalo se zejména o zakázky výše uvedené ZŠ a MŠ Kralupy, Bikram Joga, ZŠ Bakov nad Jizerou a MŠ Hrdlořezy. Jednalo se o akce reálné, na kterých se XXXXX skutečně podílela. Kromě toho XXXXX spolupracovala i na dalších stavbách. Je možné, že se na nich XXXXX podílela i prostřednictvím svých subdodavatelů, tzv. ičarů. S obžalovaným T. a společností XXXXX opakovaně jednala tehdejší ředitelka J., která svým chováním společnost ESS velmi poškodila a podílela se výraznou měrou na jejích ekonomických problémech, které skončily až insolvenčí. Pokud se týká projektu fotovoltaiky Moravský Vyškov a objektu v Pardubicích, v roce 2011 s těmito přišel O.T. a tvrdil, že se jedná o reálné stavební akce se zahraničními investory. Měl se na nich podílet právě s XXXXX, ale potřeboval přefakturaci přes ESS právě kvůli tomu, že XXXXX nedisponovalo certifikátem ISO. Naléhal na něj a ujišťoval, že je vše v pořádku a tlačí na něj investoři. Současně uvedl, že pokud mu s tím J. nepomůže, budou lidé, kteří za ním stojí, zejména onen J.S. velmi naštvaní. Pokud by si je zneprátelil, mohli by se postarat o to, aby jeho firma skončila a ještě mohou J. připravit o investici v Makedonii. K daným projektům obdržel od T. stavební dokumentaci a podrobné rozpisy a neměl tedy důvod se domnívat, že jsou akce jakkoliv fiktivní. ESS vystavovala faktury pro XXXXX a dostávala faktury od XXXXX, o níž T. říkal, že na stavbu dodávají materiál. Pro ESS šlo tedy o daňově neutrální postup, kterým nikterak nekrátila daně. Obžalovaného T. ani nikoho dalšího z firmy XXXXX však nikdy neviděl a nezná je. Následně řešil s tehdejší účetní, paní K. a daňovým poradcem panem P. situaci, kdy tito ho

upozornili, že z účetního a právního hlediska ESS dluží XXXXX a měli by jim tedy zaplatit, ale nemají z čeho, neboť jim zase dluží XXXXX. Proto je opakovaně urgovali o zaplacení a zval T. na jednání, kde T. neustále sliboval, že vše zaplatí. Z tohoto je zřejmé, že celou záležitost brali poctivě, vše řádně danili a z ničeho nebylo možné usoudit, že se jedná o trestnou činnost s DPH. Nikdy ho nenapadlo, že T. bere faktury a chodí z nich nárokovat vratky DPH. Toto ho vede k podezření, že se na trestné činnosti musel aktivně podílet někdo z finančního úřadu. Následně proběhala kontrola na finančním úřadu, na které obžalovaný nebyl, ale zastupoval ho P.. Po této kontrole mu volal T. a říkal, že o všem ví a mají to společně se S. pod kontrolou. Dále mu T. řekl, ať se připraví na další kontroly, neboť jedna z generálních dodavatelských firem má politické problémy a ať „drží basu, aby ho nechtěli zlikvidovat“. Následné jednání už nebylo vůbec kamarádké, ale dostal se pod velký tlak. Na dalších kontrolách na finančním úřadu již byl přítomen, ale nikdo neřekl, o co se jedná. Po každé kontrole se u něj T. zastavoval či volal a ptal se, jak vše probíhalo. Poté se T. ozval s tím, že má vzkaz od S., který chce 2 miliony a za to J. pomůže. Asi v červenci 2011 pak na schůzku T. přivedl osobně J.S.. Ten přímo požadoval 2 miliony Kč, aby vše zahladil, jinak zlikviduje veškerý J. business. Z obavy z těchto výhrůžek se obrátil na svého kamaráda P.C. a policistu L.K., kteří mu sdělili, že má být neústupný a nikomu, nic nedávat. Následně jej T. i S. začali intenzivně navštěvovat v kanceláři a posílali výhrůžné vzkazy. S tímto tlakem na něj a vydíráním se svěřil i dalším osobám jako L.V., P., R.U., J.V., D.M. a bratru K. J., stejně jako své manželce. Pochopil, že pravým důvodem, proč jej zatáhli do této situace, byl projekt v Makedonii, aby ho mohli vydírat a dostat podíl v této firmě. Na jedné schůzce v obchodním centru Fénix v Praze se sešli obžalovaný J., T., S., M.Š. a J.V. a řešila se Makedonie. Bylo to asi na podzim 2011 a S. vyhrožoval nejprve ústně a poté i fyzicky M.Š. a snažil se mu vypíchnout oči nožem. Rovněž vyhrožoval J.V. fyzickým násilím. Na začátku roku 2012 pak S. J. dotlačil k podepsání nevýhodné smlouvy o zprostředkování lomu v Makedonii, a to z důvodu, že dokázal natolik manipulovat informacemi, kterým uvěřili i společníci v Makedonii a způsobili tak vážný rozkol a zmaření investic. Po několika měsících byl předvolán na policii v Praze, kdy k tomuto T. již dopředu říkal, že se jedná o jejich lidi a má potvrdit to, co říkal na finančním úřadu. Pod tlakem těchto okolností se společnost ESS ekonomicky položila, byť se ji snažil vlastními investicemi do poslední chvíle zachránit. Pak vše asi po dobu tří a půl let utichlo, nic se neřešilo, on spolupracoval se správkyní konkursní podstaty. S. se průběžně ozýval, vždy s nějakou pohrůžkou, aby nezkoušel něco říkat. Ještě na jaře 2016 se s ním S. setkal ve firmě v Boleslavi, kde hovořil o prodeji lomu v Makedonii. Důvodem, proč v přípravném řízení nevypovídal k akcím FVE Moravský Vyškov a budově v Pardubicích (č.l. 487-488) tedy bylo, že měl zkušenosti s pražskou policií na Zbraslavi, kdy se mělo jednat o T. či S. lidi a měl tedy strach, že i v tomto případě může dojít k policejní manipulaci. Ostatně ani policisté, kteří vyšetřovali věc v Brně, se o S. pořádně nezajímali, vyslechli ho, ale neobvinili, což obžalovaný nechápe. Z daných akcí proto neměl žádný zisk, domníval se, že se jedná o legální činnost a o tomto byl ze strany S., resp. T. vždy ujišťován.

43. Nálezací soud již ve svém prvotní rozhodnutí ze dne 11. 1. 2018 konstatoval, že řada výše jmenovaných v pozicích obžalovaných nikterak nepopřela trestnou činnost jako takovou, tedy neoprávněné nárokování nadměrných odpočtů DPH. Soud připomíná, že V. T. potvrdil fiktivnost všech akcí uvedených v žalobním návrhu, stejně tak je zřejmé, že vzhledem k postavení P.Š. a T.H., kteří ve svých společnostech plnili pouze formální roli a vykonávali příkazy jiných osob stran podpisů materiálů či vybírání peněz, je tedy evidentní, že také jejich společnosti se nemohly na zmíněných stavebních akcích podílet. Možnost páčání trestného činu nevyvrátil ani obžalovaný P. C. ve vztahu k FVE Klenovka, kdy listinné materiály k akcím FVE Klenovka a FVE Bystřice v podobě smluv o dílo mezi XXXXX a XXXXX resp. XXXXX a XXXXX, viděl poprvé, ačkoliv byl sám osobou, která za XXXXX resp. XXXXX jednala. O.T. rovněž potvrdil fiktivnost řady akcí, včetně FVE Klenovka, Bystřice a Moravský Vyškov. Konečně pak z výpovědi P.J. lze dovodit fiktivnost akcí FVE Moravský Vyškov a Pardubice, byť jmenovaný popřel, že by se dopouštěl

vědomé trestné činnosti, neboť ESS byla oslovena v rámci dispozice s certifikátem ISO k přefakturaci z XXXXX na XXXXX.

44. Z výše uvedeného tedy soud má za potvrzené samotnými tvrzeními osob v pozicích obžalovaných, že akce Slatina, domov důchodců Znojmo, Pardubice, FVE Klenovka, Bystrice a Moravský Vyškov, byli skutečně fiktivními akcemi, na kterých se společnosti, jejichž jménem jednali, nikterak nepodílely, a proto bylo-li na základě daňových dokladů pojících se k těmto akcím žádáno vrácení odpočtu DPH, jednalo se o protiprávní jednání přesně ve smyslu trestného činu zkrácení daně, poplatku a jiné povinné platby.
45. Řada jmenovaných též potvrdila vědomost, že se podílejí na trestné činnosti, zejména tak učinil V. T. a zavinění připustili též T.H. a P.Š., kteří se stavěli do role tzv. bílých koňů. Rovněž O.T. se doznal minimálně ve vztahu k akcím, které označil za fiktivní k zapojení do trestné činnosti, nicméně tak nečinil dobrovolně, ale ze strachu z V. T. a zejména J.S., který se vůči němu opakovaně dopouštěl fyzického násilí a hrozil mu likvidací. O nátlaku a vůdčí roli J.S. hovořil též P.J..
46. Nálezací soud odkazuje na své předchozí konstatování, že provedené dokazování odhalilo poměrně rozsáhlou a sofistikovanou trestnou činnost, do které bylo – jak vyplynulo z dokazováním v podobě výpovědí všech obžalovaných - zapojeno více pachatelů, než je uvedeno v obžalobě státního zástupce. Nelze mít žádných pochyb, že do protiprávního jednání byly zapojeny zejména osoby ukrajinské národnosti, o kterých hovořil V. T. a jejich existenci potvrzují též T.H. a P.Š., a to J. R. či S. L.. Orgánům činným v trestním řízení se však tyto osoby nepodařilo zajistit pro účely trestního řízení. Nálezací soud vyslovil též souhlas s tím, že podezření ze zapojení do trestné činnosti je dáno ve vztahu k osobě J.S.. Toho označil za iniciátora celé trestné činnosti spolupracující obviněný V. T., byť takto učinil až při své výpovědi u hlavního líčení a v určité návaznosti na předchozí tvrzení O.T.. Tuto výpověď však současně podporují též O.T. a P.J.. Této skutečnosti bylo třeba přiznat svou váhu již proto, že výpovědi T., T. a J. byly v dalších bodech odlišné, resp. jmenovaní se snaží vyvinít z páchání trestné činnosti s poukazem na to, že do ní byli nevědomky zataženi právě ze strany zbývajících spoluobžalovaných. Ostatně ve výpovědi svědka J.S. byla shledána řada rozporů a nelogičností, které samy o sobě podporují závěr minimálně o důvodném podezření, že tento byl do projednávané trestné činnosti zapojen.
47. Sám svědek J.S. (č.l. 3454-3471) uvedl, že zná O.T. asi od roku 2006, a to z důvodu, že měl stavební firmu a podílel se na výstavbě bytového domu v Brandýse. Seznámil je jeho kamarád M.B.. S. dělal pro XXXXX, tedy zastupoval investora v souvislosti s výstavbou. Hledal firmu, která výstavbu provede a nakonec byla vybrána společnost XXXX s.r.o., v níž byli společníky právě T. a pan M.. Výstavbu však XXXX nedokončila. Pokud se týká další spolupráce s T., existoval ještě projekt pozemků ve Staré Boleslavi, kde měl T. provádět inženýrské sítě, ale k tomuto již nedošlo. Žádnou další spolupráci mezi sebou neměli. Vzhledem k tomu, že mezi nimi byl přátelský vztah, setkávali se, zašli na oběd, trávili společnou dovolenou v Chorvatsku. V současnosti se však již nestýkají. Důvodem byla nespolehlivost O.T. a fakt, že mezi sebou mají nevyrovnané finanční vztahy. Konkrétně dluží T. S. 20 milionů Kč. Tyto si napůjčoval postupně v letech 2006-2009, jednalo se o peníze pro jeho potřebu, např. stavbu domu Na Smržovce a dodělávání chalupy. Dané peníze si půjčil od S. jako fyzické osoby. O tomto byla sepsána smlouva o půjčce, která byla bezúročná. Z této dlužné částky mu T. vrátil asi 200 000 Kč, jinak nic. Peníze však svědek do současné doby nevymáhal. Věc řeší jeho advokát. Svědkovi peníze sice chybí, ale když ví, že obžalovaný nemá peníze a má starosti, tak nemá smysl po něm něco vymáhat. Svědek se nedokázal vyjádřit k finanční situaci O.T. v letech 2008-2011, a to ani přes opakované dotazy předsedy senátu. Společnosti XXXXX a XXXXX svědkovi moc neříkají, s těmito v rámci své podnikatelské aktivity do styku nepřišel. J.S. zná rovněž V.T., neboť dodával železo na stavbu v Brandýse. Párkrát ho viděl rovněž v Brně, kam vezl T. na jednání s T.. Svědek jednoznačně popřel, že by T. byl ve vztahu k němu jakkoliv podřízený, stejně jako mu nikdy nevyhrožoval, o to více, že by ho „měl dostat do tepláků“

či ho nechat šlapat vedle auta na dálnici. Schůzce mezi T. a T. v kanceláři v Brně byl přítomen pouze jednou, a to byl navíc na toaletě. Ze společností uvedených v obžalobě mu něco říká označení „CESA“. Rovněž tak nezná názvy problémových stavebních akcí, s výjimkou Mysletic a Cholupic, kde měl T. drtit pro Metrostav nějaký kámen. Svědek potvrdil, že je proti němu vedeno trestní stíhání, a to údajně proto „že mu jeden pán ukradl firmu“. Ke svým majetkovým poměrům uvedl, že jsou dobré, vlastní nějaké nemovitosti a pozemky, popř. rybník. Celkově svůj majetek svědek odhadl v řádu desítek milionů korun. Jména dalších spoluobžalovaných mu nic neříkají, pouze zná P.J. přes O.T.. Ví, že měl v zahraničí lom a požádali S., zda by ho zobchodoval. Nakonec však z toho sešlo. Další společné aktivity spolu s J. neměli. Rozhodně s J. neměl žádný spor a tomuto nikdy nevyhrožoval. Pokud se týká dluhu, který má vůči němu T., pak půjčky probíhaly někdy bankovním převodem, někdy v hotovosti. V tomto směru pouze soud poukazuje na rozpor ve výpovědi z přípravného řízení, kde svědek uvedl, že vždy půjčoval T. peníze v hotovosti. K I.R. uvedl, že se jednalo o paní, která mu dělala účetnictví. Jelikož O.T. potřeboval v tomto směru někoho, tak mu ji dohodil a on jí dodnes dluží peníze. T. se svědkovi nikdy nesvěřoval se schůzkami na finančním úřadu či jeho kontrolách. Pokud se týkalo peněz, byl T. vždy skoupý. Měl dům ve Venezuele, kam vyvedl peníze a okradl nějaké své společníky. T. u něj doma navštívil asi 5x. Je pravdou, že na něj v jednom případě volali policisty, kdy k tomu došlo tak, že si jej T. nejprve pozval, ale pak řekl rodině, že s ním nechce mluvit. Jméno J. R. svědkovi rovněž nic neříká.

48. Ve své doplňující výpovědi (č. l. 5175 - 5176) svědek S. uvedl, že obžalovaného nezná, v minulosti ho s ním nepojily žádné aktivity, stejně jako neměl žádné informace o výstavbě FVE Klenovka či společnostech XXXXX nebo XXXXX. Jak již uvedl ve své dřívější výpovědi, vzdáleně znal osobu V.T., coby dodavatele železa na stavbu v Brandýse, na níž se podílel O.T.. S tím se svědek znal lépe. T. vezl jednou do Brna, a to do kanceláře k V. T.. Jednání v kanceláři však svědek nebyl přítomen a neví, zda se s T. vůbec setkal. V souvislosti s T. či T. si nepamatuje na žádnou schůzku v Praze ve školicím středisku. Rozhodně nic neví o jakýchkoliv fiktivních fakturách či neoprávněném nárokování DPH. Neví ani, co je obžalovaným kladeno za vinu. Popřel, že by T. dával v minulosti jakékoliv smlouvy k podpisu, stejně jako T. či T. pro svědka nevozili jakékoliv materiály jiným osobám. Dále jmenovaný doplnil, že v souvislosti s O.T. věděl stran trestního řízení o osobě P.J., kdy tento mu nabídl k prodeji lom v Makedonii, ale obchod se nakonec neuskutečnil.
49. Na tomto místě nalézací soud znovu konstatuje, že vzhledem k předchozímu odsuzujícímu rozsudku dne 11. 1. 2018, č. j. 39 T 3/2016-3974, kterým v případě V.T., O.T., P.Š., T.H. a P.J. ty pravomocně uznal vinnými zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby lze toliko stručně poukázat na skutečnost, že došlo k prokázání jednání skupiny osob, která v pozicích statutárních orgánů či osob jednajících na základě plné moci, v době nejméně od 28.2.2009 do 31.12.2012 vystupovala za obchodní společnosti, které si vzájemně fakturovaly stavební práce, jež ve skutečnosti nebyly nikdy provedeny, ale přesto tyto faktury byly zahrnuty do daňových přiznání k dani z přidané hodnoty a následně neoprávněně uplatněny u místně příslušných finančních úřadů k získání nadměrných odpočtů DPH v celkové výši nejméně 159 117 309 Kč. Soud považuje za nadbytečné věnovat opětovně pozornost skutečnostem, které nemají vztah k obžalovanému C., jemuž je kladeno za vinu toliko jednání v bodě 4 předmětné obžaloby, vztahující se k akci výstavby FVE Klenovka, a proto se nadále bude zabírat pouze tímto případem.
50. Obžalovaný C. sám k dané výstavbě neměl – dle svých tvrzení – žádné přímé poznatky, ale tyto získával zprostředkovaně od dalších osob, zejména V.T. a O.T., v případě daňových přiznání od účetní společnosti I. D.. Opět přitom stojí za to připomenout, že dříve stíhání O.T. a V. T. potvrdili, že také akce FVE Klenovka byla s ohledem na zapojení společností XXXXX a XXXXX, za něž vystupovali P.C. a O.T., fiktivním projektem, jehož účelem bylo výhradně získání neoprávněného odpočtu DPH. Tato jejich tvrzení jsou přitom v souladu s dalšími provedenými důkazy.

51. K výstavbě FVE Klenovka byli soudem slyšeni svědci M.F. (č.l. 3487-3490) a T.N. (č.l. 3491-3493) a čteny výpovědi z přípravného řízení svědků L.N. (č.l. 750-753), P.H. (č.l. 785-789), M.Š. (č.l. 802-807), J.H. (č.l. 808-814) a M.M. (č.l. 818-823).
52. Svědek M.F. je majitelem společnosti XXXXX zabývající se inženýrskou činností. Potvrdil, že se v minulosti podílel na výstavbě řady FVE pro společnost XXXXX, a to včetně FVE Klenovka. On sám ovšem na místě samém nikdy nebyl, vše zařizovali jeho zaměstnanci. Společnost XXXXX měla se společností XXXXX uzavřenou mandátní smlouvu, kdy jim byla předána projektová dokumentace, veškeré související materiály a následně vykonávali inženýrskou činnost, za kterou inkasovali příslušnou částku. Svědkovi nic neříkaly názvy společností, které jsou uvedeny ve výrokové části rozsudku, zejména pak ne XXXXX a XXXXX, které se měly na uvedené akci podílet. Rovněž potvrdil, že v přípravném řízení mu byly předloženy smlouvy a faktury, které se pojí s uvedenými společnostmi, ale on sám je nikdy neviděl. Nezná ani nikoho z obžalovaných. Za společnost XXXXX to byl pak právě on, kdo podepisoval veškeré zakázky týkající se FVE Klenovka.
53. Za společnost XXXXX byl dále vyslechnut M.Š. jako projektový manažer. Společnost XXXXX prováděla činnost při výstavbě FVE Klenovka na základě mandátní smlouvy se společností XXXXX, kdy inženýrskou činnost zajišťoval přímo on, výkon technického dozoru na stavební části pak jeho kolega Z.. Generálním dodavatelem stavebních prací byla společnost XXXXX. Pokud se týká smlouvy o dílo mezi společnostmi XXXXX a XXXXX ze dne 4.3.2010, tuto svědek nikdy neviděl a nezná ani osoby C. a M.. Stejně tak mu nic neříká jméno T., resp. další z obžalovaných a nikdy neviděl smlouvu mezi společnostmi XXXXX a XXXXX ze dne 9.2.2010 s předmětem plnění výstavby FVE Klenovka. Pokud byly svědkovi předloženy další materiály ke společnostem, za které jednali obžalovaní, tyto nezná, nikdy se s nimi nesetkal.
54. Za společnost XXXXX byl slyšen její jednatel T.N., který potvrdil výpovědi shora uvedených svědků, tedy zejména, že v letech 2009-2012 se daná společnost zabývala výstavbou a provozováním energetických zdrojů, kdy jedním z projektů byla i FVE Klenovka. Výstavbu realizovala společnost XXXXX, která poté provedla fakturaci společnosti XXXXX. Byl to právě svědek, kdo podepisoval mandátní smlouvu mezi XXXXX a XXXXX, kdy se jednalo o rámcovou smlouvu k výstavbě přibližně 30-35 FVE. Naopak nezná a nikdy neviděl smlouvy mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, resp. XXXXX a XXXXX a rovněž mu nic neříkají jména jednotlivých obžalovaných.
55. Za již zmíněnou společnost XXXXX byl vyslechnut J.H. působící na pozici hlavního stavbyvedoucího, a to také na akci FVE Klenovka. Vyjádřil se velmi podrobně k průběhu výstavby, jednotlivým dodavatelům a způsobům fakturace, kdy hlavními dodavateli byly společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX a pak menší společnosti, které dodávaly oplocení či komunikaci, avšak jednalo se o již podružné subjekty. Předmět takového plnění byl vždy do 1 000 000 Kč. Tito dodavatelé pak fakturovali společnosti XXXXX, a tato vystavovala faktury na investora, tedy na společnost XXXXX. Shodně jako předchozí svědci také uvedl, že mu není nic známo o smlouvách mezi společnostmi XXXXX a XXXXX ze dne 4.3.2010, popřípadě XXXXX a XXXXX ze dne 9.2.2010, tyto nikdy neviděl a nesetkal se s osobami, které za uvedené společnosti měly jednat. Jména jednotlivých obžalovaných mu nejsou známa. K dotazům obhájců nevyloučil, že by se sice na stavbě mohly jako subdodavatelé podílet společnosti jako např. XXXXX, XXXXX, XXXXX či XXXXX, ovšem musely by tak činit jako subdodavatelé dodavatelů společnosti XXXXX.
56. Svědek P.H. působil jako jednatel ve společnosti FVE Klenovka s.r.o. a potvrdil pravost svého podpisu na dohodě o převodu a postoupení práv z veřejnoprávní smlouvy ze dne 24.11.2010. Výstavbu FVE Klenovka si objednala společnost XXXXX a tato si následně najala společnost XXXXX, která prováděla stavební práce. O zapojení společnosti XXXXX mu není nic známo,

stejně jako neví, kdo vystavoval faktury za stavební práce provedené na FVE. Smlouvy mezi XXXXX a XXXXX, resp. XXXXX a XXXXX nikdy neviděl a nezná ani obžalované, zejména C. a T.. Rovněž tak neviděl jednotlivé faktury, včetně předávacích protokolů k výstavbě, které vystavila jako dodavatel společnost XXXXX pro XXXXX.

57. Svědek M.M. byl zaměstnán jako referent odboru majetkových investic Magistrátu města Pardubice a rovněž působil ve společnosti XXXXX jako člen představenstva až do výmazu dne 4.10.2010. Společnost XXXXX připravila v letech 2007-2008 projekt výstavby FVE Klenovka, který prodali jiné společnosti, patrně FVE Klenovka s.r.o. Realizaci výstavby pak prováděl již nový majitel. Jako zhotovitel stavby byla vybrána společnost XXXXX a k provedení inženýrské činnosti společnost XXXXX. Pokud se týká smlouvy o spolupráci mezi XXXXX a XXXXX ze dne 4.3.2010, tuto svědek viděl poprvé na policii při svém výslechu. Žádnou takovou smlouvu neuzavíral a nezná ani obžalovaného P. C.. Rovněž tak nikdy neviděl smlouvu mezi XXXXX a XXXXX ze dne 9.2.2010. Ostatně on sám držel majoritní podíl ve společnosti XXXXX až do června 2010, v této době došlo k převodu pozemku. Obžalovaný negoval, že by znal kteréhokoliv z obžalovaných či společností, za které jednájí a stejně tak se negativně vyjádřil k jemu předloženým fakturám, které pak byly užity k uplatnění nároku nadměrného odpočtu DPH.
58. Konečně svědek L.N., jakožto vedoucí stavebního odboru na Městském úřadu v Přelouči, popsal způsob výstavby FVE Klenovka, počínaje vydáním povolení v roce 2009 pro společnost XXXXX, následnou změnu stavebníka na FVE Klenovka s.r.o. až po kolaudační souhlas. V tomto řízení zastupovala stavebníka společnost XXXXX. Svědek rovněž uvedl, že v katastru Klenovka byla připravována výstavba též druhé FVE pro společnost XXXXX s.r.o. Pardubice, ovšem k její realizaci nakonec nedošlo. Ani tento svědek nezná jména jednotlivých obžalovaných a společností, za které jednali.
59. Z výše uvedených výpovědí tedy má soud za plně prokázané, že výstavba FVE Klenovka proběhla zcela jiným způsobem, než který byl prezentován příslušným finančním úřadům při nárokování nadměrného odpočtu DPH, tedy zejména, že na výstavbě FVE Klenovka se rozhodně nepodílely společnosti XXXXX a XXXXX, které k tomuto předkládaly příslušné faktury. Stejně jako v případě ostatních akcí, které byly předmětem obžaloby, tedy byla prokázána pravdivost tvrzení V.T. o fiktivnosti zapojení společností obžalovaných do dané akce. Jména obžalovaných a daných společností nezná žádná z oprávněných osob jednajících za klíčové subjekty projektu, tedy zejména XXXXX, XXXXX a XXXXX. Soud rovněž připomíná, že není možné, aby takováto neobeznámenost byla dána např. subdodavatelem povahou jednotlivých společností, neboť jak zdůraznil svědek H., subdodavatelé byli zapojeni v případě dodávek do 1 000 000 Kč a muselo by se tak jednat spíše o drobné činnosti. Oproti tomu v rámci fakturace, kterou obžalovaní předložili k akci FVE Klenovka, byly nárokovány odpočty DPH v řádech několika desítek milionů Kč, tedy zcela mimo jakýkoliv relevantní rámec.
60. U hlavního líčení pak byla slyšena rovněž znalkyně J.L. (č.l. 3709-3711) k posudku z odvětví ekonomika, účetní evidence daně zpracovaného v přípravném řízení (č.l. 351-438). V tomto posudku jí bylo uloženo provést vyčíslení vzájemné fakturace mezi společnostmi XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, VITAL XXXXX a dalšími subjekty, které se týkaly akcí, které byly předmětem trestního řízení, a dále vyčíslení odpočtu DPH, který byl nárokován, uplatněn či vyplacen příslušnými finančními úřady, na základě podaných přiznání k DPH v období od 1.1.2009 do 31.12.2012 v souvislosti s danými akcemi. V rámci svého výslechu u hlavního líčení znalkyně setrvala na svých závěrech, které písemně popsala ve znaleckém posudku, přičemž konstatovala, že za období let 2009 až 2010 byl u zkoumaných společností zjištěn neoprávněný odpočet DPH v celkové výši 164 426 347 Kč, který lze dále rozvést tak, že u společnosti u XXXXX tento činil částku 61 507 156 Kč. Znalkyně dále doplnila, že vycházela ze zpráv finančních úřadů a policie, přičemž jejím úkolem bylo vyčísřit DPH, které je podloženo, aniž by jí zajímalo, zda

oprávněně či nikoliv. Nad rámec zjištění od orgánů činných v trestním řízení či finančních úřadů přitom nepostupovala, neboť není jejím oprávněním oslovovat majitele subjektů, kde měly být prováděny stavební práce a zjišťovat, zda tyto proběhly či nikoliv. Součty a odečty dokladů prováděla jen pokud byly dohledatelné a doložitelné. Pokud faktura nebyla nalezena, tak i v případě, pokud měla informaci, že byla zahrnuta do přiznání, s tímto nekalkulovala a do svých závěrů ji nezahrnovala. Takovýto postup tedy byl zvolen striktně ve prospěch dotčených obchodních subjektů, když její vyčíslení je z tohoto důvodu nižší, než byly žádány odpočty na finančních úřadech. K tomuto poukázala též např. na stranu 7 svého doplnění posudku (č.l. 414), kde existovala faktura v základu na 20 000 000 Kč, ovšem nedošlo k jejímu vyloučení, a to ve prospěch subjektu, neboť faktura nebyla nalezena. Proto tedy, pokud nebyla faktury fyzicky k dispozici, nemohlo dojít k jejímu vyloučení.

61. Na shora provedené svědecké výpovědi navazuje celá řada listinných důkazů, které soud v rámci hlavního líčení provedl, jež se pojí k celkové trestné činnosti všech obžalovaných, tedy i ve vztahu k jednání, které bylo kladeno za vinu obžalovanému C.. V první řadě je třeba poukázat na samotné trestní oznámení o podezření ze spáchání trestné činnosti spočívající ve zkrácení daně, kterým inicioval zahájení trestního řízení Finanční úřad Brno III. (č.l. 1-2) ve vztahu ke společnosti XXXXX, resp. Finanční úřad v Benešově (č.l. 3-24) ve vztahu ke společnosti XXXXX. K těmto trestním oznámením pak v průběhu šetření přibýly další materiály finančních úřadů uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku (č.l. 1120-1126, 1315-1323, 1457-1472, 1492-1503, 1639-1677, 1992-2036, 2045-2056, 2127, 2346-2347, 2375-2378, 2556-2559, 2561-2574, 2586-2611, 3176-3214, 3289-3327). Jedná se veskrze o materiály z ústních jednání před uvedenými finančními úřady, jejich zprávy a protokoly, které potvrzují šetření při podezření ze spáchání daňové trestné činnosti. Samozřejmě z těchto materiálů lze primárně dovodit výši uplatněných nadměrných odpočtů DPH a částky, které byly na základě toho vyplaceny příslušným subjektům.
62. Uplatnění nadměrných odpočtů z DPH pak vyplývá kromě výše uvedených materiálů finančních úřadů též z přiznání k DPH a přiznání k dani z příjmu právnických osob – konkrétně č.l. 2114-2124 ve vztahu k XXXXX. Soud připomíná, že dané dokumenty obchodních společností, jakož i finančních úřadů měla k dispozici shora uvedená znalkyně, dané penzum i povahu materiálů považovala za dostačující k podání vypovídajícího posudku. Ten pak, při respektování maximální míry postupu ve prospěch všech obžalovaných, umožnil učinit obžalobě závěr o výši škody způsobené trestnou činností.
63. K těmto dokladům je pak třeba přiřadit rovněž bankovní informace subjektů, za které vystupovali jednotliví obžalovaní a skrze jejichž účty mělo docházet k toku jednotlivých plateb na určené akce, resp. inkasování vratek DPH (č.l. 1678, 169-1705, 1707-1717, 1719-1743, 1748-1779, 1782-1809, 2427-2430, 2491-2526).
64. Veškeré výše uvedené listinné materiály byly dány do souvislosti k jednotlivým stavebním akcím, které obsahují výčet faktur, na jejichž základě mělo dojít k plnění a které byly rovněž použity k tomu, aby byl uplatňován nadměrný odpočet DPH, eventuálně smlouvy, at' již fiktivní mezi společnostmi obžalovaných, anebo reálné, které se vztahují ke skutečným dodavatelům či zhotovitelům děl. K akci FVE Klenovka náleží listinné materiály na č.l. 754-784, 790-795, 816-879, 829-830, 2095-2113 a Přílohy trestního spisu III. na č.l. 1-335 a Příloha IV.
65. Z provedeného dokazování je rovněž zcela neoddiskutovatelné, že v inkriminované době, v níž obžalovaní páchali trestnou činnost, se nacházeli v pozici statutárních orgánů obchodních společností, a to konkrétně P.C. jako předseda představenstva XXXXX (č. l. 1068 – 1072). Pro úplnost lze dodat, že O.T. působil jako jednatel společností XXXXX a XXXXX, V.T. jako jednatel společnosti XXXXX (č.l. 1047-1111). Výše uvedené materiály rovněž prokazují propojení vazeb mezi jednotlivými obžalovanými a jejich spolupráci v rámci uvedených firem. Lze tak poukázat

např. na existenci dalších obchodních subjektů, v nichž někteří obžalovaní působili společně, jakým je např. XXXXXELITE, jakožto odštěpný závod zahraniční právnické osoby, kde působili obžalovaní C. a T.. V rámci společnosti XXXXX je dohledatelná účast nejen obou výše uvedených obžalovaných, ale v pozici člena dozorčí rady též P.Š..

66. Dále je k projednávanému bodu obžaloby třeba připomenout výpověď svědkyně I. D. (č.l. 3447-3453), které nejprve v rámci přípravného řízení využila svého práva a odepřela vypovídat, kdy toto stanovisko u hlavního líčení změnila a uvedla následující. Z obžalovaných zná především V.T. jako svého zaměstnavatele a zbytek obžalovaných pak z nějakých telefonů či jednání. Pro obžalovaného T. pracovala jako účetní v jeho firmě XXXXX, a to nejprve dva roky externě a poté asi rok jako zaměstnanec. Pokud se týká časového vymezení, jednalo se o roky 2011 až 2012. Společnost se zabývala stavebními pracemi a poté činností spojenou s FVE. S V.T. nikdy neměla žádný problém. Společnost měla kancelář nejprve v Brně-Komárově a poté na ulici Cejl. Do těchto míst docházela, ale většinou pracovala z domu. Důvodem jejího odchodu byly finanční problémy obžalovaného, který přestal platit. Důvody finančních problémů jí však neuvedl. Pokud se týká dalších zaměstnanců společnosti, pak v době, kdy společnost sídlila v Komárově, žádné neměla, následně ano. Vzpomíná si na T.L. a F.K., kteří jí občas dovezli papíry. K dalším spoluobžalovaným specifikovala, že T. a Š. nikdy neviděla, pouze slyšela jejich jména. Obžalovaný C. T. navštívil jednou v Komárově, T.H. pak byl za T. na Cejlu. Jediného, koho nezná, je P.J.. Objem faktur u XXXXX si již nepamatuje, ovšem jednalo se o firmu, která ze všech, u kterých pracovala jako účetní, vykazovala největší tok peněz. Jednalo se o stotisícové částky. Svědkyně se vyjádřila k mechanismu vystavování faktur, kdy takto činila na pokyn T. a předala mu je, buď podepsané jí, nebo to podepisoval sám jmenovaný. Z akcí uvedených ve výrokové části jí pouze říká něco akce FVE Bystřice, kde vystavovala faktury, ale bližší podrobnosti nevěděla. O ruskojazyčných osobách v blízkosti T. nezná podrobnosti, ví pouze, že si s někým v ruštině telefonoval. Jméno J.S. jí nic neříká, stejně jako většina společností, za které vystupovali jednotliví obžalovaní s výjimkou společnosti XXXXX, kde rovněž figurovaly nějaké faktury a dále společnost XXXXX, kterou má spojenou s panem C.. Svědkyně se účastnila jednání u Finančního úřadu Brno I., vzpomíná si, že paní měla nějaké výhrady, ale detaily již neví. Svědkyně též potvrdila, že sestavovala daňová priznání, ovšem nikoli všechna, některá si dělal T. sám. Potvrdila též, že T. míval v listinách nesrovnalosti, chyběly např. bankovní výpisy apod. Pokud chyběly údaje k fakturaci, tyto jí nadiktoval do počítače nebo jí to nechal na papíře.
67. Svědkyně D. potvrdila svou výpověď malý či v některém období dokonce nulový počet zaměstnanců společnosti XXXXX, který však nekoresponduje s největším tokem financí, jaký u subjektů, pro které pracovala, zaznamenala. Současně lze její roli ve společnosti označit za víceméně účelovou a sloužící k tomu, aby pomáhala (byť pravděpodobně bez obeznámení se skutečnou povahou věci) s vedením účetnictví tak, aby toto odpovídalo potřebám obžalovaných při páchání trestné činnosti. Jmenovaná rovněž potvrdila určité nesrovnalosti v účetnictví a chybějící podklady, které byly doplňovány na její žádost informacemi ze strany O.T., jakož i existenci nestandardně vysokých odpočtů DPH, což jí bylo vysvětlováno tak, že v příštím období dojde k opačné situaci a vyrovnání stavu.
68. K dalšímu dokazování, které bylo provedeno již v rámci prvotního projednání věci, lze ve vztahu k obžalovanému poukázat též na výpověď svědka D.H. (č.l. 3834-3836). Ten uvedl, že z obžalovaných zná P. C. a V.T.. Pro C. pracoval jako externí poradce přes energetiku a fotovoltaiku. T. pak poznal v důsledku této spolupráce, kdy mívali pravidelné porady v Brně. Spolupráce probíhala v rámci společnosti XXXXX. Celá záležitost skončila na tom, že další lidé jako např. pan P. a C. viseli na obžalovaném C. jako pijavice a pod hlavičkou XXXXX si dělali své soukromé zakázky. C. se přitom staral o firmu jako poctivý hospodář, ostatní byli příživníci. To bylo důvodem, proč ukončila činnost XXXXX a vznikla XXXXX. Spolupráci C. a T. hodnotil svědek jako dobrou, jejich vztahy byly normální a svědek má za to, že C. neměl důvod T. nevěřit.

Také svědek měl s V.T. dobrou zkušenost. Jména ostatních obžalovaných svědkovi nic neříkají. Zaslchl jméno O.T., ale neví, k němu nic dalšího. Stejně tak neslyšel názvy společností, za které další obžalování měli jednat.

69. Nalézací soud doplnil dokazování též o znalecký posudek z oboru písmoznalectví Ing. Miroslava Bílka (č. l. 5176 – 5179 verte), a to k ověření konstatování obžalovaného, že na podaných příznáních k DPH za zdaňovací období 3. kvartál roku 2010 a 4. roku 2010, a to jednak podaného dne 10. 3. 2011 a dále 9. 5. 2011, se nenacházejí jeho pravé podpisy. Soud připomíná, že obžalovaný v daném směru potvrdil, že jeho pravý podpis se nachází na daňovém příznání za 1. kvartál roku 2010. Za tímto účelem si nalézací soud vyžádal předmětná daňová příznání od Finančního úřadu Brno III., a to za celé období let 2010 a 2011, která byla následně podřazena znaleckému zkoumání. Toliko na doplnění soud uvádí, že pokud se týká zdaňovacího období 2. kvartálu roku 2011 (bod 4d) obžaloby), je zcela zjevné, že na tomto příznání se nenachází podpis P.C., ale příznání bylo signováno účetní společností I. D..
70. Znalec Ing. Bílek vycházel ze srovnávacího materiálu v podobě písmoznalecké zkoušky, která byla provedena u hlavního líčení dne 25. 5. 2011 a dále podpisů, o kterých nebylo sporné, že náleží obžalovanému, a to konkrétně na protokolu o výsledku obviněného z přípravného řízení (č. l. 441-466), či obžalovaným uvedené kopie smlouvy o spolupráci (č. l. 2213 verte), byť posledně uvedený podpis byl podle vyjádření obžalovaného otiskem razítka jeho podpisu, který měli k dispozici jeho zaměstnanci. K tomuto znalec uvedl, že není v technických možnostech zkoumat, zda na předložené kopii se nachází otisk razítka či podpis osoby přímo učiněný, neboť při jakémkoliv kopírování či skenování dochází ke znehodnocení markantů tak, aby bylo možné konstatovat, zda originál byl napsán fakticky rukou či vznikl otiskem razítka. K tomu však znalec doplnil, že v rámci studia spisu, který měl k dispozici, našel další srovnávací materiály, a to zejména na plných mocích obžalovaného pro obhájkyňi smlouvách o úvěrech či prohlášení o majetku. Ačkoliv v obecné rovině je vhodnější, aby pro uplynulou dobu od pořízení sporných podpisů bylo znalci předloženo více srovnávacích materiálů, které překlenují dobu do pořízení srovnávacího materiálu u hlavního líčení, po prostudování všech dostupných podpisů C. bylo možné konstatovat, že podpis jmenovaného neprošel významnými změnami, má ustálenou podobu a proto ve výsledku bylo možné hodnotit množství potřebných podkladů ke zpracování znaleckého zkoumání za dostatečné. Znalec dále velmi podobně rozvedl signifikantní markanty podpisu C. a zdůraznil, že obžalovaný je levákem, který - jak vyplynulo nejen z vlastního seznámení se jmenovaným, ale rovněž z lékařských zpráv - je postižen, což hraje významnou skutečnost pro podobu jeho podpisu. K vlastnímu znaleckému zkoumání pak uvedl, že v případě prvního ze zkoumaných daňových příznání za 4. kvartál roku 2009 bylo zjištěno, že se nejedná o vlastní podpis učiněný psacím prostředkem, ale o otisk razítka a za této situace je tedy pro znalce zcela bezpředmětné další zkoumání, neboť při opisu razítka není možné určit pravost či padělek podpisu. U všech dalších podpisů, které měl v zadání svého zkoumání, znalec uvedl, že byl schopen dospět ke kategorickému závěru, tedy znalecké jistotě, a to v tom směru, že za jediný pravý podpis P.C. označil ten, který se nachází na daňovém příznání za 1. kvartál roku 2010, tedy skutečně podpis, který obžalovaný označil za jím učiněný. U všech zbývajících daňových příznání, která byla učiněna za roky 2010 a 2011 znalec uvedl, že se jedná o padělky podpisu obžalovaného, kdy podpisům chybí potřebná dynamika, existují četné rozdíly v písmenech, stejně jako z tzv. sesterských linií lze určit, že nebyly psány levákem, ale naopak pravákem.
71. Po provedeném dokazování a zhodnocení důkazů, jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech pak nalézací soud dospěl k následujícímu závěru. Jak již bylo opakovaně uvedeno, obžalovanému bylo kladeno za vinu spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonaného a dílem spáchaného ve stádiu pokusu. Daná trestná činnost spočívala v tom, že obžalovaný jako předseda představenstva společnosti XXXXX ve spojení s dalšími osobami, konkrétně s nyní již odsouzeným O.T., se podíleli na

existenci řetězce společností, které si navzájem vystavovaly fiktivní faktury s vědomím, že plnění, které deklarovaly, a to konkrétně v podobě stavebních prací – v případě obžalovaného výstavby FVE Klenovka – nebylo realizováno, a i přesto došlo k zahrnutí takovýchto faktur do daňových přiznání, a to za 1., 3., 4. kvartál roku 2010 a 2. kvartál roku 2011 a tímto jednáním obžalovaný způsobil škodu ve výši 61.507.156 Kč, z čehož 7.754.626 Kč bylo ze strany finančního úřadu skutečně vyplaceno a ve zbývající části, tedy ve výši 53.752.530 Kč, nebyla částka vyplacena.

72. S ohledem na předchozí průběh trestního řízení, kdy zbývající osoby v postavení obžalovaných již byly pravomocně odsouzeny pro avizovanou daňovou trestnou činnost, může nalézací soud toliko stručně zopakovat, že není dána existence žádných důvodných pochybností, že k trestné činnosti, včetně té, která se dotýká výstavby FVE Klenovka, skutečně došlo, kdy toto bylo prokázáno jak ze strany skutečných zhotovitelů daných staveb, kteří vyvrátili spolupráci se společností, jež prezentovaly dotčenou výstavbu (v nyní projednávané věci zejména XXXXX a XXXXX), jakož i doznáním většiny obžalovaných, že výstavba neprobíhala, fakturace byly čistě formální a výhradně za účelem získání nadměrného odpočtu DPH (T., T.). Jestliže na základě výše uvedeného fiktivního postupu došlo k zahrnutí fakturace do daňových přiznání a jejich uplatnění u příslušných finančních úřadů, nelze než přisvědčit obžalobě, že se jednalo o protiprávní jednání osob, vystupujících za společnosti tvořící řetězec fakturujících společností. Nalézací soud již dříve poukázal na fakt, že do trestné činnosti bylo s vysokou pravděpodobností zapojeno větší množství osob, než těch, proti nimž bylo vedeno trestní řízení, a to jak ukrajinské národnosti, tak např. osoby J.S.. V daném směru soud již dříve učinil podnět státnímu zástupci ke stíhání posledně jmenovaného.
73. Ve svém prvotním rozhodnutí nalézací soud dospěl k názoru, že je dána existence řetězce navzájem propojených důkazů, které svědčí o vině obžalovaného daným jednáním. Bylo poukázáno na skutečnost, že P.C. byl skutečně předsedou představenstva a tudíž i statutárním orgánem společnosti XXXXX, který na základě zákonných požadavků měl v takovéto pozici činit veškeré právní úkony za obchodní subjekt odpovědně a svědomitě, zajímat se o veškeré okolnosti, které jsou nezbytné pro řádný chod společnosti a kroky, které ve funkci činí realizovat výhradně v rámci zákonem vytyčených mantinelů. Daný výklad nemůže způsobit vyvinění osob, které se fakticky nepodílejí na chodu společnosti, ale vědomě se dostávají do role pouze formálního člena statutárního orgánu, např. za situace, kdy jsou osloveni jinou osobou, aby na sebe převedli společnost či se stali jejím členem. Vstupem do pozice statutárního orgánu si musí každý jedinec být vědom svých povinností a odpovědnosti, která z takovéto funkce plyne. Rezignace na zájem o stav společnosti a její aktivity je proto neomluvitelná o to více, jestliže osoba bez takovéto obeznámenosti např. na výzvu jiných osob podepisuje doklady, aniž se seznámí s jejich obsahem, zřizuje účty bez vědomí, odkud a kam na tyto plynou finanční prostředky, resp. s těmito nakládá pouze na základě pokynů dalších subjektů, aniž je seznámena s titulem takového plnění. S takovýmto hodnocením ostatně vyslovil souhlas též odvolací soud, byť zdůraznil, že daný závěr má toliko podporný význam.
74. Bylo též jednoznačně prokázáno, a to nejen ve vztahu k nyní obžalovanému, ale ke všem původně stíhaným osobám, že došlo ke spáchání proklamované trestné činnosti, kdy veškeré stavební práce, které byly předmětem faktur zahrnutých do daňových přiznání, nebyly realizovány, ale jednalo se o fiktivní činnosti, kterých se zmíněné firmy, za něž obžalovaní vystupovali, nikdy neúčastnili. Obžalovaný přitom měl v rámci své podnikatelské aktivity vyvíjet standardní míru opatrnosti, o to více, jestliže, jak sám uvedl, měl z dřívějšího průběhu svých aktivit špatné zkušenosti se svými společníky, jež ho v rámci společnosti XXXXX „podvedli“, což bylo důvodem, proč své další podnikání podřadil společnosti XXXXX. Mimo to, byla dříve konstatována určitá provázanost všech stíhaných osob, resp. společností, za něž vystupovaly, kdy ve vztahu k obžalovanému se jednalo zejména o společné aktivity s V.T. v rámci společností XXXXX a XXXXX, ale též zapojení P.Š., coby člena dozorčí rady ve společnosti XXXXX. Nelze též odhlédnout od skutečnosti, že

ačkoliv jmenovaný nebyl doposud soudně trestán, v minulosti proti němu bylo vedeno trestní stíhání pro pokus dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 4 trestního zákoníku a poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, které bylo ze strany dozorujícího státního zástupce podmíněně zataveno. Jakkoliv se soud nemůže dívat na osobu obžalovaného jako na člověka, který v minulosti byl pravomocně odsouzen, z hlediska posouzení jeho osoby a zkušeností s páčáním trestné činnosti, nelze opomenout, že podmíněné zastavení trestního stíhání ve smyslu § 307 odst. 1 trestního řádu předpokládá, vedle splnění dalších zákonných podmínek, aby se obviněný k činu doznal. V neposlední řadě se v rámci nového projednání věci objevila nová informace, kterou soudu podal O.T., a to ve smyslu, že také obžalovaný P.C. věděl o tom, že se podílí na páčání trestné činnosti, kdy takováto informace výslovně zazněla na schůzce, jíž se kromě obžalovaného a O.T. účastnily též další osoby, a to V.T. a J.S.. Veškeré výše uvedené skutečnosti tedy soud má za určité nepřímé důkazy, které jej v jeho prvotním rozhodnutí vedly k závěru o vině obžalovaného.

75. Odvolací soud však ve svém rozhodnutí nalézacímu soudu vytkl, že takovýto rozsah dokazování není způsobilý k závěru o vině C. bez důvodných pochybností, a vyslovil určité pochybnosti o vědomosti obžalovaného stran účasti na trestné činnosti, a to zejména pro odlišné výpovědi spoluobžalovaných, jakož i potřeby objasnit, zda obžalovaný podepisoval daňová přiznání, která vedla k vyplacení nadměrného odpočtu DPH.
76. Za účelem vyjasnění shora uvedených skutečností bylo postupováno plně v souladu s pokyny odvolacího soudu a v rámci nového projednání věci bylo dokazování doplněno o opětovné výslechy osob, které vystupovaly v tomto trestním řízení jako obžalovaní (O.T., V. T.) či svědci (J.S.). Nalézací soud však musí konstatovat, že doplněné dokazování nepřineslo žádných nových poznatků, kdy toliko O.T., který potvrdil svou předchozí výpověď, nyní uvedl relativně klíčovou informaci o tom, že podle jeho přesvědčení obžalovaný C. věděl o páčání trestné činnosti. Ze strany obžaloby, jakož i obhajoby však takováto informace byla shledána jako překvapující, a to právě s ohledem na skutečnost, že O.T. nic obdobného ve svých dřívějších výpovědích, ať již v přípravném řízení či v řízení před soudem, neuváděl. Nalézací soud nechce spekulovat, zda takováto výpověď je činěna ze strany svědka T. účelově ve snaze přitížit doposud jedinému, pravomocně neodsouzenému, obžalovanému (jak na to pohlíží obhajoba), či jeho výpověď byla zabarvena duševním onemocněním, které vyplývá ze znaleckého zkoumání Fakultní nemocnice v Olomouci či Psychiatrické nemocnice Praha-Bohnice. Závěry obou znaleckých ústavů jsou do jisté míry protichůdné, kdy jednotný je toliko poznatek o existenci duševní poruchy a závěr o tom, že obžalovaný je schopen vnímat účel trestního řízení a účastnit se jeho úkonů, kdy ústavy se neshodly v pohledu na osobu jmenovaného a tím, zda trpí poruchou, posttraumatického původu, či se jedná o poruchu s bludy. Nicméně i tak je ve výsledku třeba takovéto skutečnosti posuzovat právě ve prospěch obžalovaného C., vůči němuž O.T. dříve obdobné informace neuváděl, o to více, že ani vlastní obsah jeho vyjádření není zcela jednoznačný, svědek jej neustále měnil a celé jeho tvrzení či přesvědčení o obeznámení obžalovaného s trestnou činností vycházelo „ze všech okolností, k nimž v průběhu docházelo“.
77. Nutno uvést, že duševní onemocnění svědka T. není jedinou zdravotní komplikací, kterou trpí osoby dříve účastné na trestné činnosti, resp., kterou se tyto snaží před orgány činnými v trestním řízení, prezentovat. Soud toto vnímá ještě intenzivněji v případě svědka T., který ve své opětovné výpovědi v podstatě nereagoval na otázky soudu či procesních stran, a pokud ano, nebyl schopný si na nic pamatovat. I v tomto ohledu soud doplnil dokazování znaleckým posudkem Psychiatrické nemocnice Praha-Bohnice, který byl pořízen již v průběhu trestního řízení, kdy V. T. byl v pozici obžalovaného a kde bylo konstatováno, že nejen znaleckému ústavu, ale i dříve lékařům či orgánům činným v trestním řízení, dotčený simuloval duševní poruchu. Také nalézací soud se pozastavuje nad snahou dříve stíhaných osob T. a T. svádět své jednání na duševní poruchu, stejně jako ve svých dřívějších výpovědích se oba stavěli do role maximálně přihlížitelů či nucených pomocníků

k trestné činnosti, ačkoliv, jak vyplynulo z pravomocných závěrů, jednalo se o pachatele závažné trestné činnosti, kteří se této dopouštěli úmyslně při zachování všech rozpoznávacích a ovládacích složek svého jednání. V každém případě však ani výpověď svědka T. nepřinesla žádné nové poznatky a pro jeho vystupování též nebylo na místě přistoupit k jakékoliv konfrontaci s dalšími osobami.

78. Konečně ani výpověď svědka J.S. nepřinesla žádné nové informace, když tento negoval jakékoliv poznatky k výstavbě FVE Klenovka, společností XXXXX, XXXXX či samotnému obžalovanému C.. Kromě shora uvedené výpovědi O.T., jejímuž významu věnoval soud pozornost výše, tak není dán jediný další poznatek o tom, že by se svědek S. s obžalovaným znal.
79. Další dokazování ve formě listinných materiálů, a to konkrétně protokolu Finančního úřadu pro Prahu I (č. l. 5166 – 5168) rovněž přineslo toliko poznatek, že obžalovaný byl účasten výpovědi před tímto orgánem, kde vypovídal a skutečně uváděl informace k průběhu výstavby, avšak vždy s poukazem, že v minulosti byl hospitalizován a informace, které poskytoval finančnímu úřadu, tak z jeho strany nebyly ověřovány. Tato skutečnost je na jedné straně pro soud zarážející, neboť obžalovaný byl schopen (alespoň částečně) dojíždět z Prahy na porady do Brna, avšak současně rezignoval na kontrolu nákladné výstavby FVE v podstatně bližší lokalitě Pardubic. Oproti tomu však stojí vyjádření svědka H., že obžalovaný se skutečně zajímal o fotovoltaiku, vystupoval při vedení společnosti s péčí řádného hospodáře a v minulosti byl „podveden“ svými společníky. Také svědek H. uvedl, že sám V. T. důvěřoval. Nelze tedy vyloučit, že i v tomto případě se obžalovaný snažil o standardní podnikatelskou aktivitu, v jejímž rámci se však mohl stát terčem zneužití ze strany V.T., jemuž důvěřoval, a který využil zdravotních komplikací obžalovaného.
80. Žádné další důkazy, které by přicházely do úvahy, např. obstaráním účetních materiálů společnosti XXXXX, nepřichází v úvahu, neboť ze zprávy likvidátorky společnosti JUDr. Miloslavy Horské (č. l. 5147) vyplynulo, že tato v rámci své činnosti žádnými dokumenty společnosti dané povahy nedisponuje. Proto jediným významným, novým důkazem bylo písmoznalecké zkoumání podpisů P.C. na klíčových daňových přiznáních, kde byla potvrzena pravdivost jeho výpovědi, tedy že jediným pravým podpisem je ten, který je učiněn za 1. kvartál roku 2010, zatímco veškerá další přiznání buď obsahují podpis účetní (2. kvartál 2011), anebo se jedná o padělky podpisu obžalovaného (3., 4. kvartál 2010). Z toho lze jednoznačně uzavřít, že skutečně existovala minimálně jedna další osoba, která vystupovala za společnost XXXXX a jménem obžalovaného, resp. za užití jeho padělaného podpisu podávala daňová přiznání. Jestliže proto odvolací soud vyslovil určité pochybnosti, které neumožňovaly závěr o vině P.C., nové dokazování před Krajským soudem v Brně dané rozpory neodstranilo, ale naopak vedlo k jejich prohloubení. Ačkoliv tedy nalézací soud výše zopakoval existenci určitých skutečností, nelogičností a nejasností, které mohou nasvědčovat, že se obžalovaný mohl podílet na trestné činnosti, nemůže takový závěr, za současné existence okolností svědčících ve prospěch C., učinit bez důvodných pochybností. Ostatně i z prezentovaných závěrečných řečí nejen obhajoby, ale také obžaloby dané pochybnosti vyplývají a soud proto ve shodě s procesními stranami dospěl k jedinému možnému závěru, a to že je na místě, aby P.C. podle § 226 písm. c) trestního zákoníku zprostil obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 21. 10. 2016 sp. zn. 3 VZV 9/2015 pro skutek uvedený v bodě 4. podaného žalobního návrhu, v němž bylo spatřováno spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonaného, dílem nedokonaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.
81. Je třeba připomenout, že k výše uvedenému závěru dospěl soud po provedeném dokazování, proti jehož průběhu nevznesly procesní strany žádných procesních námitek, ani návrhů na jeho doplnění.

82. Pro úplnost soud uvádí, že v rámci trestního řízení se poškozená Česká republika zastoupená finančními úřady připojila k trestnímu řízení, ovšem nikoliv proti P.C., ale toliko zbývajícím obžalovaným a nalézací soud tudíž o uplatněném nároku ve vztahu k obžalovanému nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 16. června 2021

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., v. r.
předseda senátu